13 ΜΑΪΟΥ 2020

† ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἦχος πα Γα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η
η μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος
εν ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.(τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ἦχος πλ. δ΄ Νη Γα

Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν

μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα

τα ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας

ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε

τω η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος

δο ο ξα σοι * (γ΄)

* ξα α σοι οι οι οι

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. δ΄.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχήν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Μετὰ τὴν α´ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος δ´.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἑστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ᾽ ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι. (Δίς)

Μετὰ τὴν β´ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α´.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἑστηκώς, ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεύς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,

ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Α' Κανών. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος λ τος β λ

Θα λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α βρο χοις ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα ληκ την δυ να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το (Δίς)

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότως ἀναβρύουσαι.

Με γα α λαι της υ περ νουν σου Δε σπο

τα θει ας σαρ κω σε ως λ ευ ερ γε σι αι λαμ

που σιν η μιν λ δω ρε αι τε και χα ρι ι τες

και θε ι και λαμ προ τη τες α γα θο δο

τως α να βρυ ου σαι λ

λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι λ

Ἐπέστης μαρμαρυγὰς Θεότητος, ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς· ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σῳζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

λ Ε πε ε στης μαρ μα ρυ γας Θε ο τη τος

ε ξα πο στελ λων Χρι στε λ της ε ορ της εν

με σω προ φα νως λ ε ορ τη γαρ χαρ μο συ υ

νος των σω ζο με νων πε φυ κας και σω τη ρι ας η μιν προ ξε νος

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Σο φι ι α δι και ο συ νη Κυ ρι ε και α πο λυ τρω σις πα ρα Θε ου συ γε γο νας η μιν α πο γης προς ου ρα νι ι ον δι α βι βα ζων υ ψω μα και Πνευ μα θει ον χα ρι ζο με νος

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω
σον η μας

Ἡ σάρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα, ἀλλ᾽ ὡς συνέστη ἄνευθεν σπορᾶς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθίᾳ φύσεως ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Η σα αρξ σου δι α φθο ραν εν μνη μα τι
ουκ ει δε Δε σπο τα αλλ ως συ νε στη
α νευ θεν σπο ρας την φθο ραν ουκ ε δε ξα α το
α κο λου θι α φυ σε ως υ πε ρου σι
ως μη δου λευ σα σα

Ἕτερος Κανών.
ᾨδὴ α΄.
Θάλασσαν ἔπηξας.
Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ἔθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἅδου καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστίν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ε ε θνη κρο τη σα τε Ε βραι οι θρη νη
σα τε ο ζω ο δο της γαρ Χρι στος τα
δε σμα δι ερ ρη ξε του Α α δου και νε κρους
α νε στη σε και νο σους ε θε ρα πευ σε τω
λο γω ου τος ε στι ιν ο Θε ος η η μων

ο δους ζω η η η ην τοις πι στευ ου σιν εν τω

ο νο μα τι αυ του

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθών, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτὴρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Θα αυ μα πα ρε δει ξας το υ δωρ εις

οι νον με τελ θων ο εν Αι γυ πτω πο τα

μους με τα τρε ψας Δε σπο τα εις αι αι μα

και νε κρους α νε στη η σας ση μει ον του το

δευ τε ρον τε λε ε σας δο ο ξα Σω τη ηρ τη

α φα τω σου βου λη δο ξα τη κε νω σει ει

σου δι ης ε και νι σας η μας

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων ἐκοπίασας Σωτήρ μου, καὶ ἑκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων, καὶ εἰς Σιχὰρ ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ρει ει θρον α ε να ον υ παρ χω ων Κυ

ρι ε ζω ης α λη θι νης συ ει η α να

στα σις η μων θε λων ε κο πι α σας Σω τη ηρ

μου και ε κων ε δι ψη σας τοις νο μοις

της φυ σε ως υ πει κων και εις Σι χαρ α

φι κο με νος σαρ κι Δ το υ υ υ υ δωρ ε

ζη τη σας τη Σα μα ρει τι δι πι ειν ν

ν Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ν

Ἄρτους εὐλογήσας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

ν Α αρ τους ευ λο γη σας ι χθυ ας ε πλη

θυ νας ο α κα τα λη πτος Θε ος ν και λα

ους ε χορ τα σας α φθο ο νως λ και πη γην

α ε να ον σο φι ας τοις δι ψω σιν ε πηγ

γει λω Δ συ ει Σω τη ηρ ο Θε ος η η μων Δ

ο δους ζω η η η ην τοις πι στευ ου σιν εν

τω ο νο μα τι αυ του

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα, Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον Υἱῷ, τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμνῶν, ἀνάρχου Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Τρι ι α συ να ναρ χα δο ξα ζω και

συν θρο να Πα τε ρα α ναρ χον Θε ον και

Υι ον συ να ναρ χον και Πνευ μα συ να

ι δι ον Υι ω την μι αν τρι συ πο στα

τον ου σι αν μι αν αρ χη ην υ πε ραρ χι

ι ον υ μνων α να α α αρ χου Θε ο τη τος

και ου σι ο τη τος τι μω

Και νυ υν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων Α μην

Μόνη ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννῆτορ ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης, τοῦτον ἁγνή, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἱκέτευε ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ἀεί.

Μο ο νη ε χω ρη σας τον κτι στην

τον ι δι ον Θε ο γεν νη τορ εν γα στρι και

σαρ κι ε κυ η σας α φρα α στως και Παρ

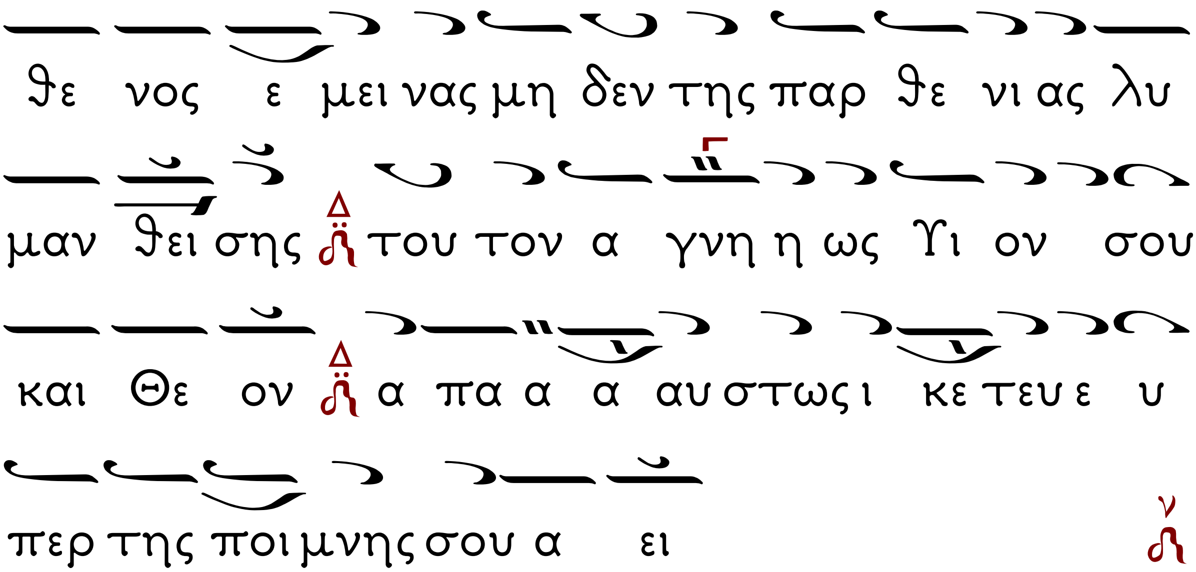
θε νος ε μει νας μη δεν της παρ θε νι ας λυ
μαν θει σης του τον α γνη η ως Υι ον σου
και Θε ον α πα α α αυ στως ι κε τευ ε υ
περ της ποι μνης σου α ει

Ὁ Α΄ Κανών. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος λ Γτος β λ

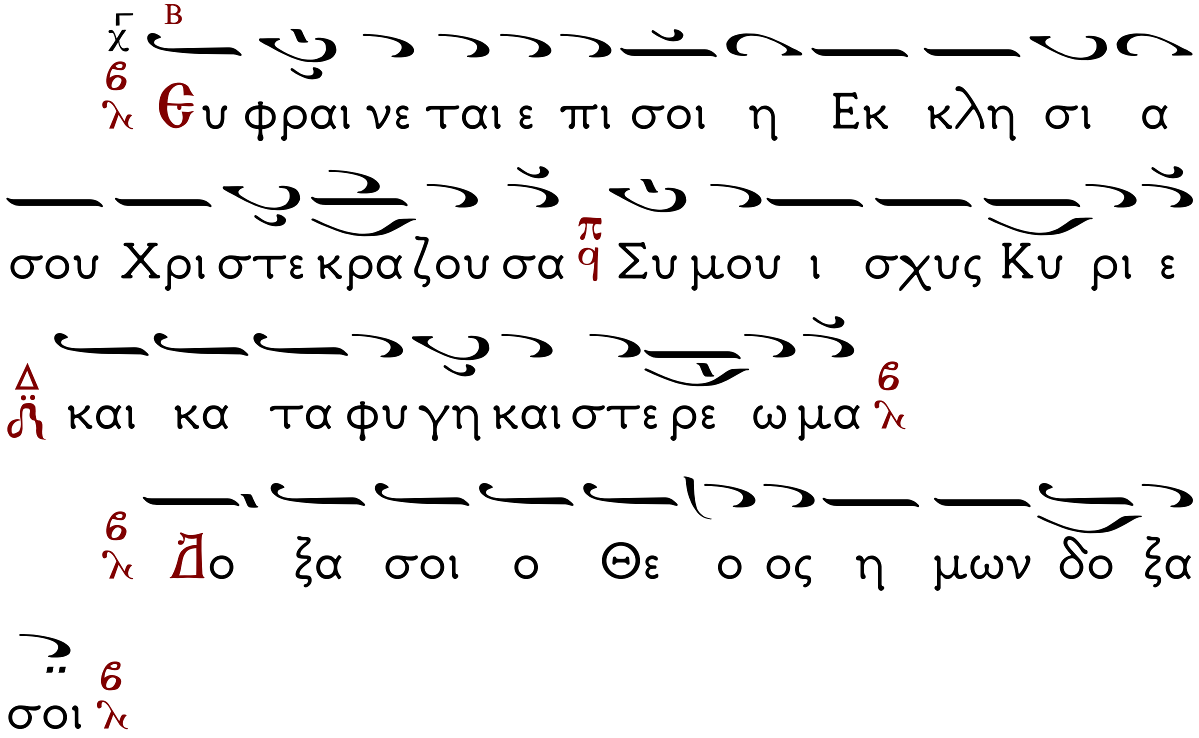

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἤνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

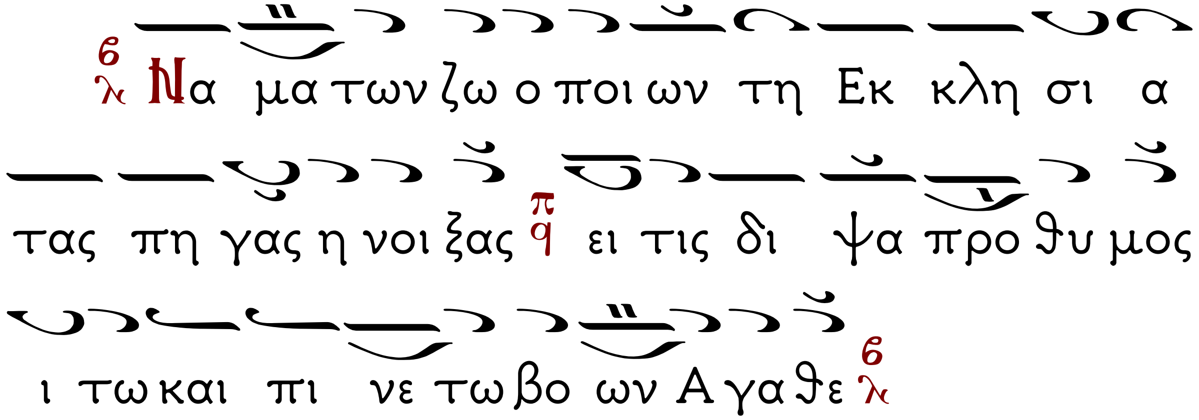

λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι λ

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες· ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

λ Εκ γης μεν προς ου ρα νον α νυ ψω θη ναι προ φα νως ε λε γες π εξ ου ρα νου ου Πνευ μα δε πεμ πειν ε πηγ γει ει λω το α γι ον λ

λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας λ

Ὁ φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

λ Ο φυ σει ζω ο ποι ος και εκ Παρ θε νου

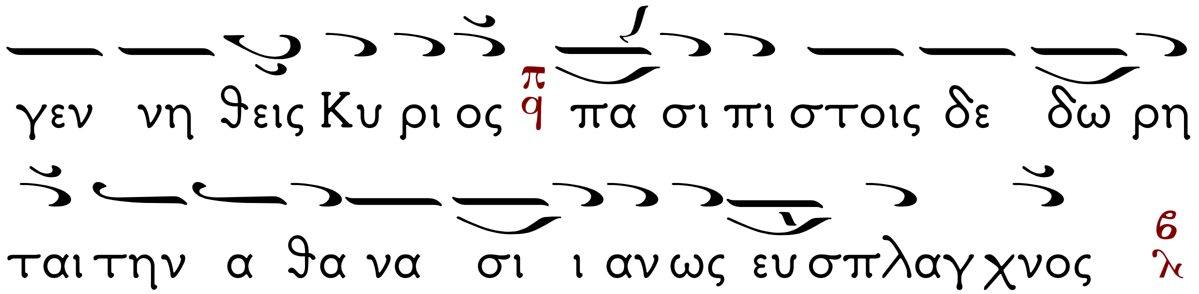
γεν νη θεις Κυ ρι ος πα σι πι στοις δε δω ρη
ται την α θα να σι ι αν ως ευ σπλαγ χνος

Ἕτερος Κανών.

Ὠδὴ γ΄.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Μὴ τὴν κατ᾽ ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης· ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νομικῆς ἑορτῆς.

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι ι νε τε Ι ου δαι αι οι δι δα σκων ε λε γεν ο Δε σπο ο της ως ε πε στη τω ι ε ρω ω κα θως γε γρα πται με σου σης της νο μι κης ε ορ της

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Μὴ τὴν κατ᾽ ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι· Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὅνπερ ἐκάλουν οἱ Προφῆται,

ἐκ Σιὼν ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον ἀνακαλούμενον.

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι ι νε τε Ι

ου δαι αι οι Χρι στος γαρ η ηλ θεν ον περ ε

κα λουν οι Προ φη η ται εκ Σι ων ε λευ σο

με νον και κο σμον α να κα λου με ε νον

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότου· τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Ει και τοις λο γοις ου πι στε ευ ε τε

Ι ου δαι αι οι τοις ερ γοις πει σθη τε του Δε

σπο ο του τι πλα να σθε α θε του ουν τες

τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω νο μω Μω

σης

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Ει τον Μεσ σι αν παν τως δει ελ θει

ειν Ι ου δαι αι οι Χρι στος δε ηλ θε ο νυν

Μεσ σι ι ας τι πλα να σθε α θε τουν

τες τον Δι και ον ον ε γρα ψεν εν τω νο μω Μω

σης

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἄναρχον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς ἕνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Σε προ σκυ νου μεν Πα τερ α α ναρ χε τη

ου σι ι α υ μνου μεν α ναρ χον τον Υι ον

σου και το Πνευ μα ευ σε βω ως το πα

να γι ον ως ε να τα Τρι α φυ σει Θε ον

Και νυ υν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων Α μην

Εἷς τῆς Τριάδος ὤν, γενόμενος σάρξ ὡράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἄφθορον γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Εἱς της Τρι α δος ων γε νο ο με νος σαρξ
ω ρα α θης ου τρε ψας Κυ ρι ε την ου σι
αν ου δε φλε ξας της τε κου ου σης την α
φθο ρον γα στε ρα Θε ος ων ο λος και πυ υ υ
υρ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἑστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἑορτῆς, ὁ διψῶν, ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου νάματος, ποταμούς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου, ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μέτ᾽ ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

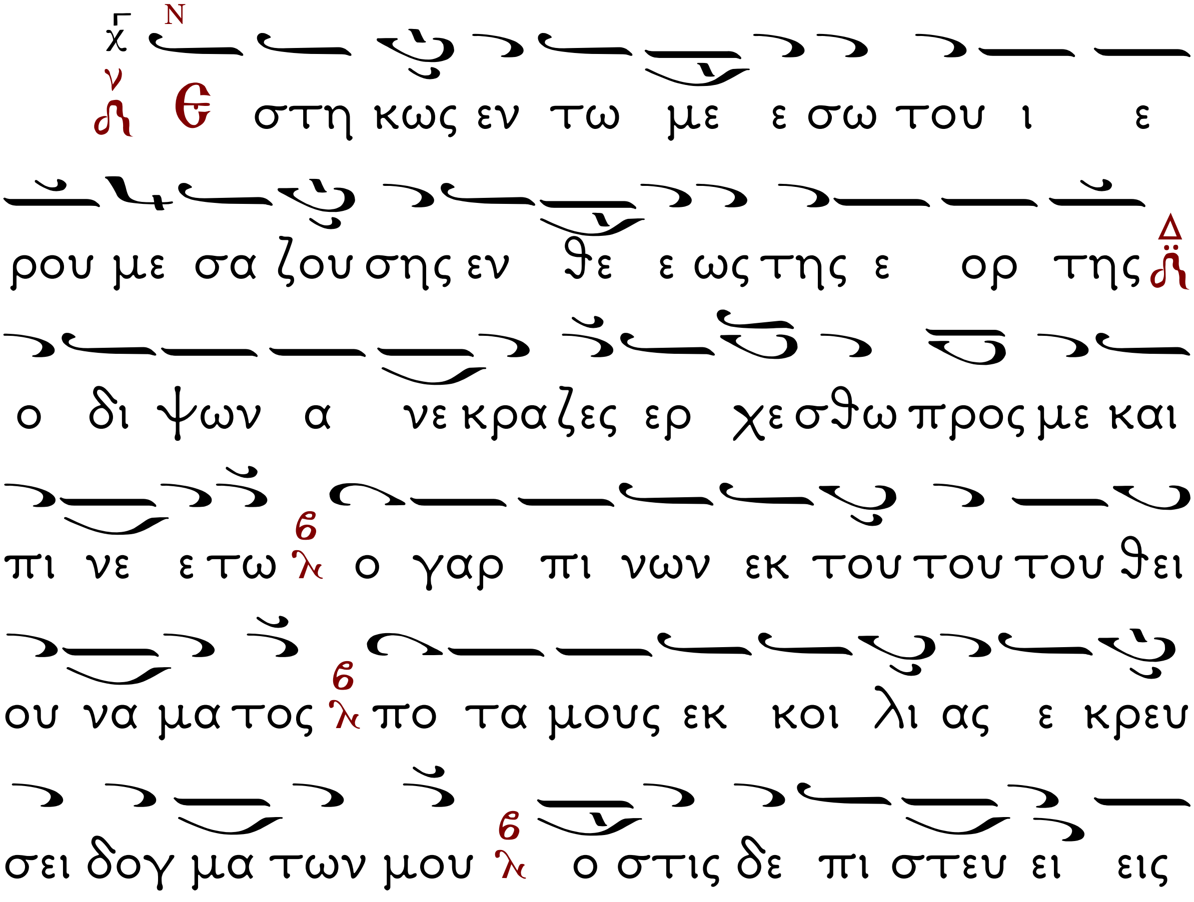

ε με τον στα λεν τα ἦ εκ θει ει ου Γεν

νη το ρος μετ ε μου δο ξα σθη σε ται λ δι α

του το ο βο ο ω μεν σοι Δο ξα σοι Χρι στε

ο Θε ος ἅ ο τι πλου σι ως ε ξε χε ας τα α

να μα τα ἦ της σης φι λαν θρω πι ι ας τοις

δου ου λοι οις σου ἅ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου σου Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Της σο φι ας το υ υ δωρ και της ζω
ης α να βρυ ζων τω κο ο σμω παν τας Σω
τηρ κα λει εις του α ρυ σα σθαι σω τη ρι ας
τα να μα τα τον γαρ θει ον νο μον σου δε
χο με νος αν θρω πος εν αυ τω σβεν νυ ει της
πλα νης τους αν θρα κας ο θεν εις αι ω να ας
ου δι ψη σει ου λη ψει του κο ο ρου
σου Δε σπο τα βα σι λευ ε που ρα νι ε δι
α του το δο ο ξα ζο μεν το κρα τος σου
Χρι στε ο Θε ος των πται σμα των α φε σιν αι αι
του με νοι κα τα πεμ ψαι πλου σι ι ως τοις

δου λοις σου ου ου ου

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχήν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρων ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρός σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἁμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἔγερσιν παρέχων ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ιγ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχοι.

Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκερίᾳ
Ὑπὲρ γλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δάκε καὶ κτάνε θὴρ Γλυκερίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Σέργιός μοι πῶς τελευτᾷς τὸν βίον,
Κοινῷ τέλει τέθνηκα, καὶ ζῶν εἰμὶ σοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχοι.

Ὁ Παυσικάκου προστρέχων τῷ λειψάνῳ,
Παθῶν κακούντων παῦσιν εὑρίσκει ξένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Λαοδίκιος ὁ δεσμοφύλαξ, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀλέξανδρος, ἐπίσκοπος Τιβεριανῶν, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Εὐθύμιος ὁ νέος, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ Ἰωάννης ὁ Ἴβηρ, ὁ

πατὴρ τοῦ ῥηθέντος Εὐθυμίου, καὶ Γεώργιος ὁ συγγενὴς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Γαβριὴλ ὁ Ἴβηρ, ὁ θείας φωνῆς ἀκηκοώς, καὶ ἐξαγαγὼν τῆς θαλάσσης τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Πορταϊτίσσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ μοναχοὶ ὁσιομάρτυρες ἰβηρῖται, οἱ τοὺς λατινόφρονας ἐλέγξαντες, τὸν βασιλέα, φημί, Μιχαήλ, καὶ τὸν πατριάρχην Βέκκον, ἐν τῇ θαλάσσῃ βληθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι.

Ὑπὲρ πατρῴων ἐπνίγητε δογμάτων
Καὶ πρὸς γαληνοὺς ὡρμίσασθε λιμένας.

Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἑορτάζομεν ἑορτήν.

Στίχοι.

Ἑστὼς διδάσκει τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ.
Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Ὠδὴ α΄.

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἅρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος, βοῶντας· Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ».

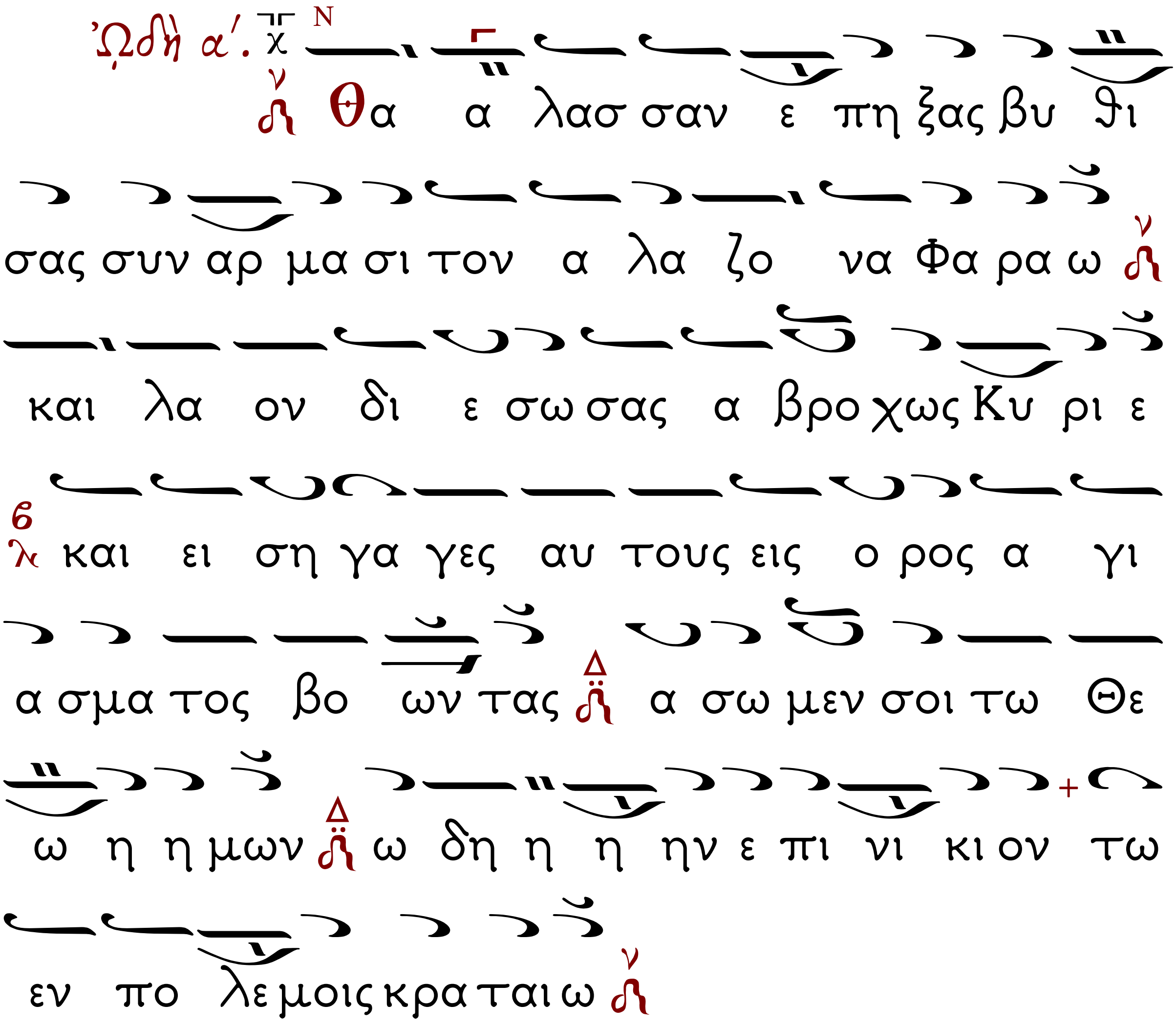

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ᾽ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, ὁ α΄ χορὸς εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου».

Ὠδὴ γ΄.

Ἐ στε ρε ω θη η καρ δι ι

α μου εν Κυ ρι ω υ ψω θη κε ρας μου

εν Θε ω μου ε πλα τυν θη επ εχ θρου

ους μου το στο μα μου ὁ α΄ χορός. ευ φραν θην

εν σω τη ρι ι ω ω σου

Ὠδὴ δ΄.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεός· Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου».

Ὠδὴ δ΄.

Ο Προ φη της Αβ βα κουμ τοις

νο ε ροις ο φθαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι

ε την πα α ρου σι αν σου δι ο ο και α

νε κρα ζεν α πο Θαι μαν η ξει ο Θε ος

δο ο ξα τη δο ξη σου Χρι στε δο ξα τη συγ κα

τα βα σει ει σου

Ὠδὴ ε΄.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν».

Ὠδὴ ε΄.

Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων

ει ρη νην δος η μιν Κυ υ ρι ε ο Θε

ος η μων κτη σαι η μας Κυ ρι ε ε κτος

σου α α α αλ λον ουκ οι δα μεν το ο νο μα

σου ο νο μα ζο ο μεν

Ὠδὴ στ΄.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διό, ὡς Ἰωνᾶς σοι κραυγάζω Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, εὔσπλαγχνε Κύριε».

Ὠδὴ στ'.

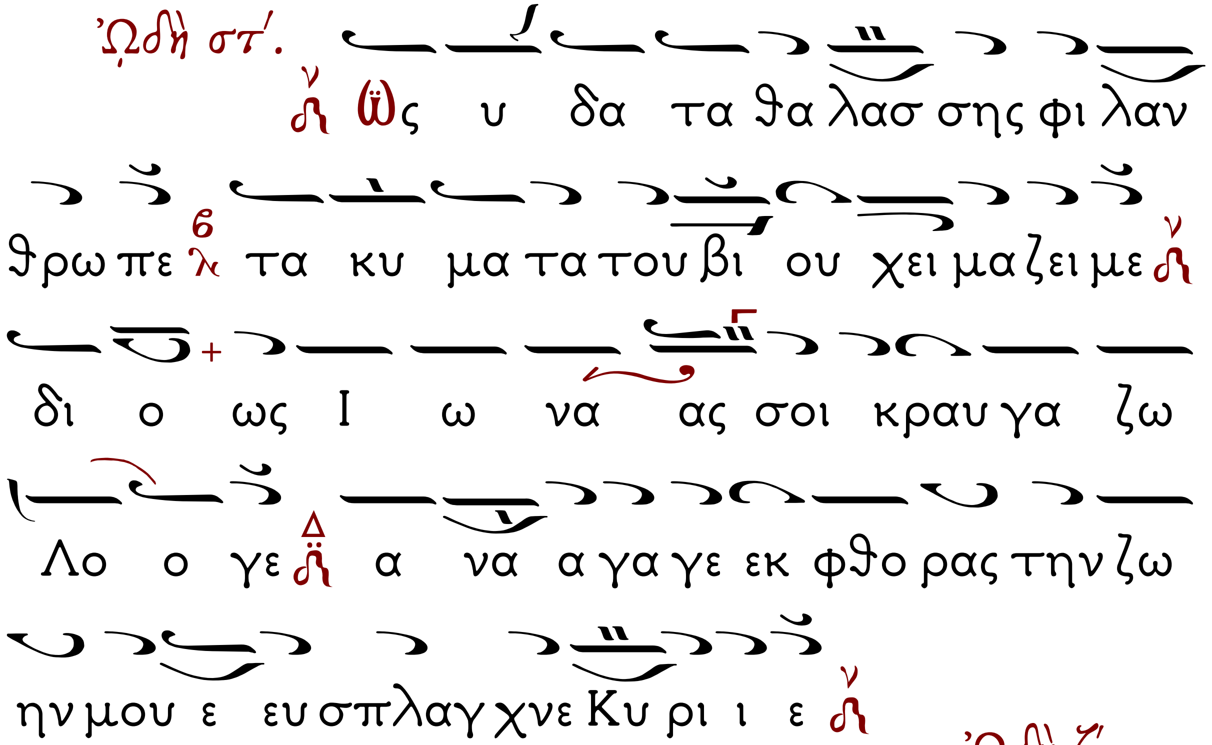

Ὠδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασίᾳ, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ὠδὴ ζ'.

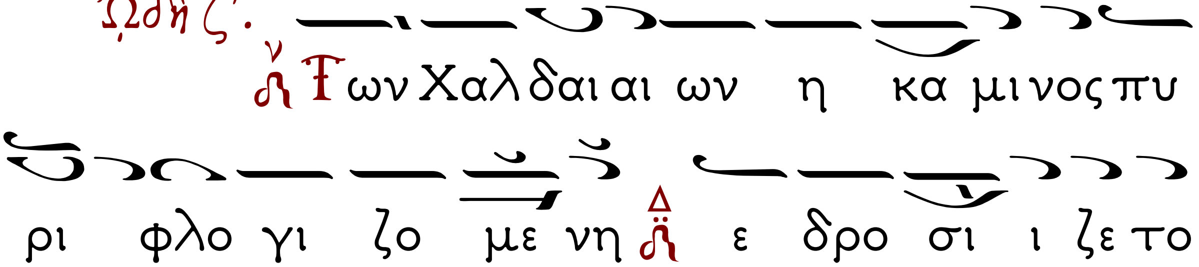

πνευ μα τι Θε ου ε πι στα σι α οι παι αι

δες υ πε ψα αλ λον Ευ λο γη το ος ο Θε

ος ο των Πα τε ρων η μων

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ η΄.

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Αγ γε λοι και ου ρα νοι τον ε πι θρο

νου δο ξης ε πο χου με νον και ως Θε ον α

παυ στως δο ο ξα ζο με νον ευ λο γει τε υ

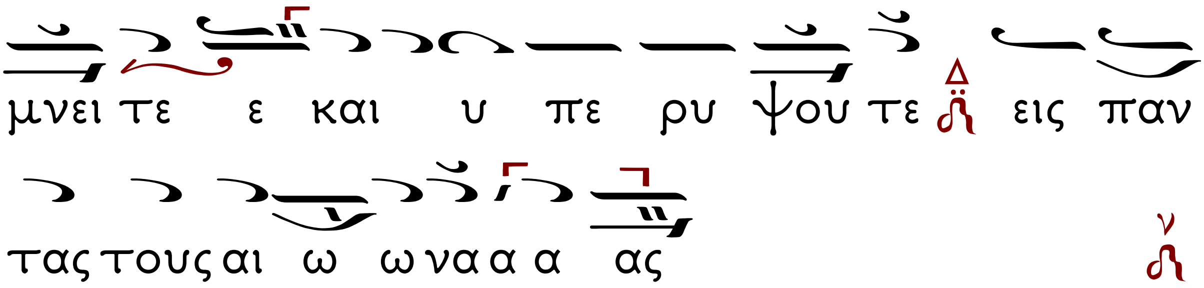
μνει τε ε και υ πε ρυ ψου τε εις παν
τας τους αι ω ω να α α α ας

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.
Ὁ Διάκονος(ἢ ὁ Ἱερεὺς):
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς...
καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
Κανὼν Α'.
Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.
Ἦχος πλ. δ'

Λι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ
α λα ξευ του σου Παρ θε ε νε α κρο γω νι
αι ος ε τμη θη Χρι στος συ να α ψας τας
δι ε στω σας φυ υ σεις δι ο ε πα γαλ
λο με νοι σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο
(δὶς)
μεν

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν

διαφερόντως πάντες, σπουδάσωμεν, ὅπως ἁγίου Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Νε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα
Χρι στου με μα θη κο ο τες ταυ την με χρι
τε λους φυ λατ τειν δι α φε ρον τως πα αν
τες σπου δα σω μεν ο πως α γι ου Πνευ μα
τος την πα ρου σι αν α πο λαυ σω μεν
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Σύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

Συ μου το θνη τον Ζω ο δο ο τα πε ρι
βο λην α θα να σι ι ας και της α φθαρ σι

ας την χα ριν εν δυ σας Σω ω τερ συ νε

ξα νε στη σας και τω Πα τρι προ σηγα γες

τον χρο νι ον μου λυ σας πο λε μον

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Εις την ε που ρα νι ον πα α λιν δι α

γω γην α να κλη θε εν τες τη της με σι τει

ας δυ να μει του κε νω θεν τος με χρι και

δου λου μορ φης και η μα ας α νυ ψω σαν

τος του ου τον α ξι ως με γα λυ νω μεν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ὡς ῥίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ὡς ρι ζαν πη γην και αι τι ι αν της α φθαρ σι ας σε Παρ θε ε νε παν τες οι πι στοι πε πει σμε νοι ταις ευ φη μι ι αις κα τα γε ραι ρο μεν συ γαρ την ε νυ πο στα τον α θα να σι αν η μιν ε βλυ σας

Κανὼν Β΄. Ἦχος πλ. δ΄ Νη.

Ὁ Εἱρμὸς

Ἀλλότριον τῶν μητέρων

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτήρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον. (δίς)₂

Της ε ορ της με σα ζου ου σης των

Ι ου δαι αι ων α νηλ θες ο Σω τη ηρ

μου ε πι το ι ε ρον σου και ε δι

δα σκες πα αν τας ε θαυ μα ζον δε Ι ου δαι

αι οι και πο θεν ου τος οι δε γραμ μα α τα μη

με μα θη κως ε λε γον (δίς)

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτής μου πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα,

φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενοῦντας, ἀλλ’ Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

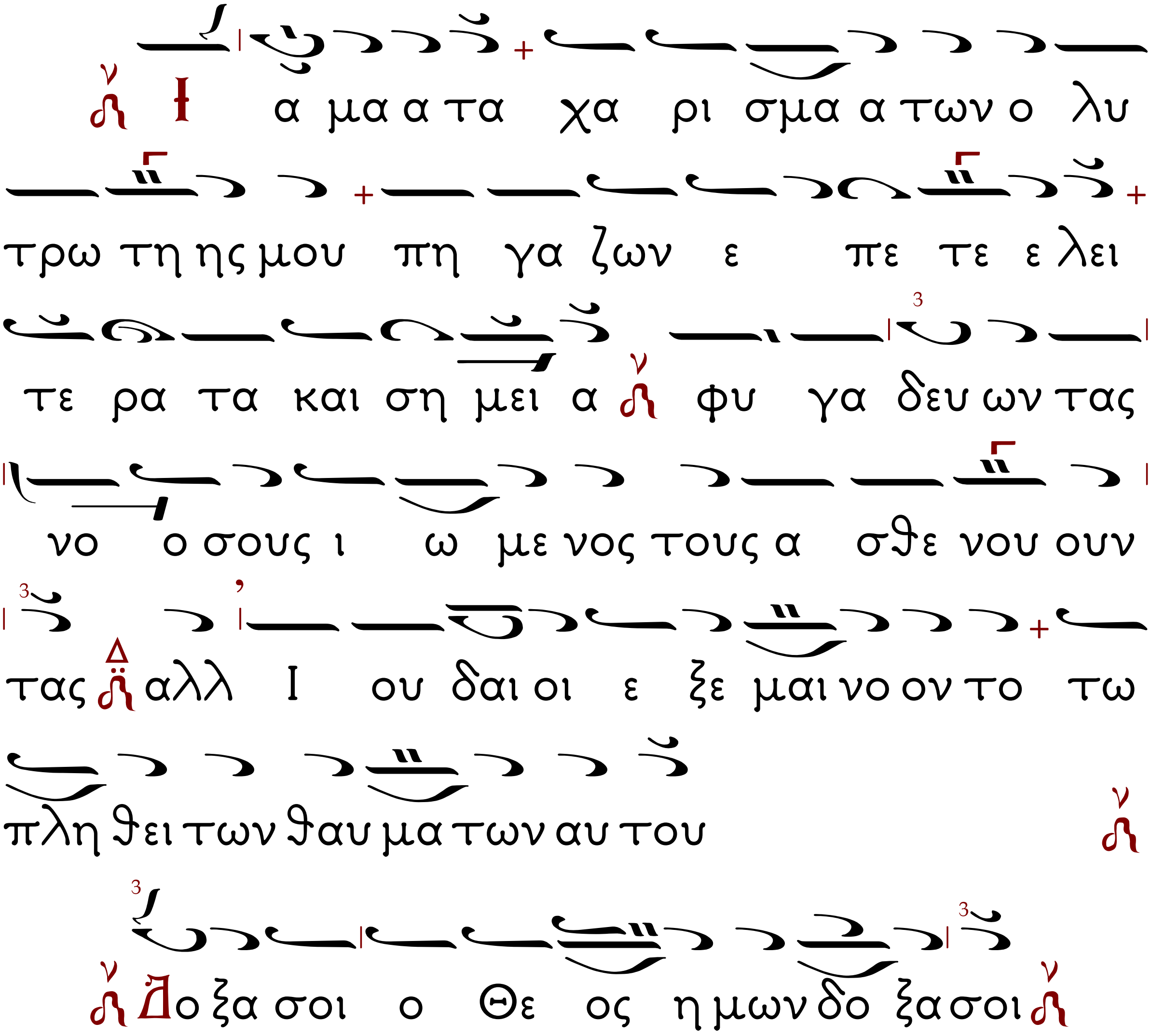

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτής μου, ἐλέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ’ ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε· καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

Τους α πει θεις Ι ου δαι αι ους ο λυ

τρω τη ης μου ε λεγ χων α νε βο ο α

μη κρι νε τε κατ ο ψιν αλ λα την δι και

αν κρι ι σιν κρι νε τε και γαρ ο νο ο μος

και εν Σαβ βα τω πε ρι τε μνε ε σθαι κε λευ

ει παν τα αν θρω ω πον

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς σου, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες, ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦξαι τὴν δόξαν σου· οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυττόν σου τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν σάρκωσιν.

Τα μει ζο ο να των θαυ μα α των τοις μα

θη ται αις σου Σω τηρ ως ε πηγ γει ει λω

πα ρε σχες α πο στει λας εις τα ε θνη κη

ρυ υ ξαι την δο ξαν σου οι δε τω κο ο

σμω ε κη ρυτ τον σου την α να στα α σιν

την χα ριν και την σαρ κω ω σιν

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ, μήπως λυθῇ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, ὅτι ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιῆ λόγῳ; κατὰ τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός!

Ει αν θρω ω πον πε ρι τε ε μνε τε εν

Σαβ βα τω μη πως λυ θη ο νο ο μος νυν ε

μοι οι τι χο λα τε ο τι αν θρω πον

ο λον ε ποι η σα υ γι η λο γω κα

τα την σαρ κα υ μεις κρι νε τε φη σι τοις Ι

ου δαι αι οις Χρι στος

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ὁ τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ, τὴν ξηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς καρδίας, ἰασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με καρποφόρον, ἵνα ἐργάσωμαι κἀγὼ Σωτήρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ θερμῇ.

Ο την ξη ραν θε ρα πε ευ σας χει ρα

τω λο γω την ξη ραν θει σαν πα λαι γην της ε

μης καρ δι ας ι α σα α με νος Λο γε

α να δει ξον με καρ πο φο ρον ι να ερ

γα σω μαι κα γω Σω τηρ καρ πους εν με τα νοι

α θερ μη

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Λεπρῶσάν μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας, καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ ὄμματα φωτίσας, ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, κείμενον ἀνόρθωσόν με, ὡς τὸν παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ κατακείμενον.

Λε πρω σα αν μου την καρ δι ι αν α πο

κα θα α ρας και της ψυ χης μου Λο γε τα

ομ μα τα φω τι σας ε πι κλι ι νης ο

δυ νης μου κει με νον α νορ θω σον με ως

τον πα ρα λυ τον α νε στη η σας εν κλι νη

κα τα κει με ε νον

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι
ω Πνευ μα τι

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι᾽ ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἥδρασται, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Αλ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι
το σε ε βειν την α ναρ χον Τρι α α δα
Πα τε ρα και Υι ον τε και το α γι ον
Πνε ευ μα την α κτι στον παν το κρα το ρι
ι αν δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται
τω κρα τει της ι σχυ ος αυ της

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ἐχώρησας ἐν γαστρί σου Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε
νο μη η τορ τον ε να της Τρι α α δος
Χρι στον τον Ζω ο δο την ον υ μνει πα
σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω θρο ο
νοι αυ τον δυ σω πει παμ μα κα ρι ι στε σω
θη ναι τας ψυ χας η η μων

Εἶτα ψάλλεται.

Ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' ᾨδῆς τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς σύντομον μέλος.

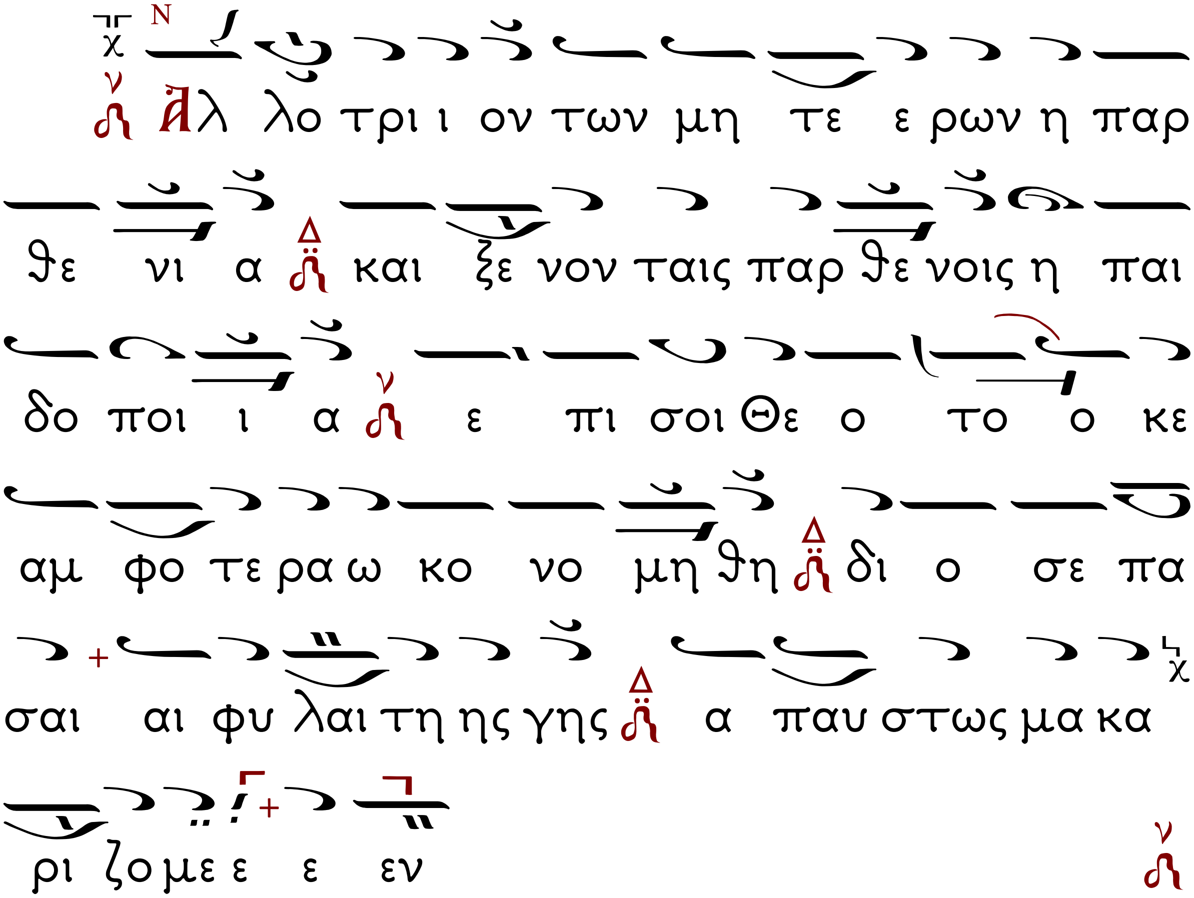

Εἶτα ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλάριο τῆς Ἑορτῆς.
Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Ἦχος Γα

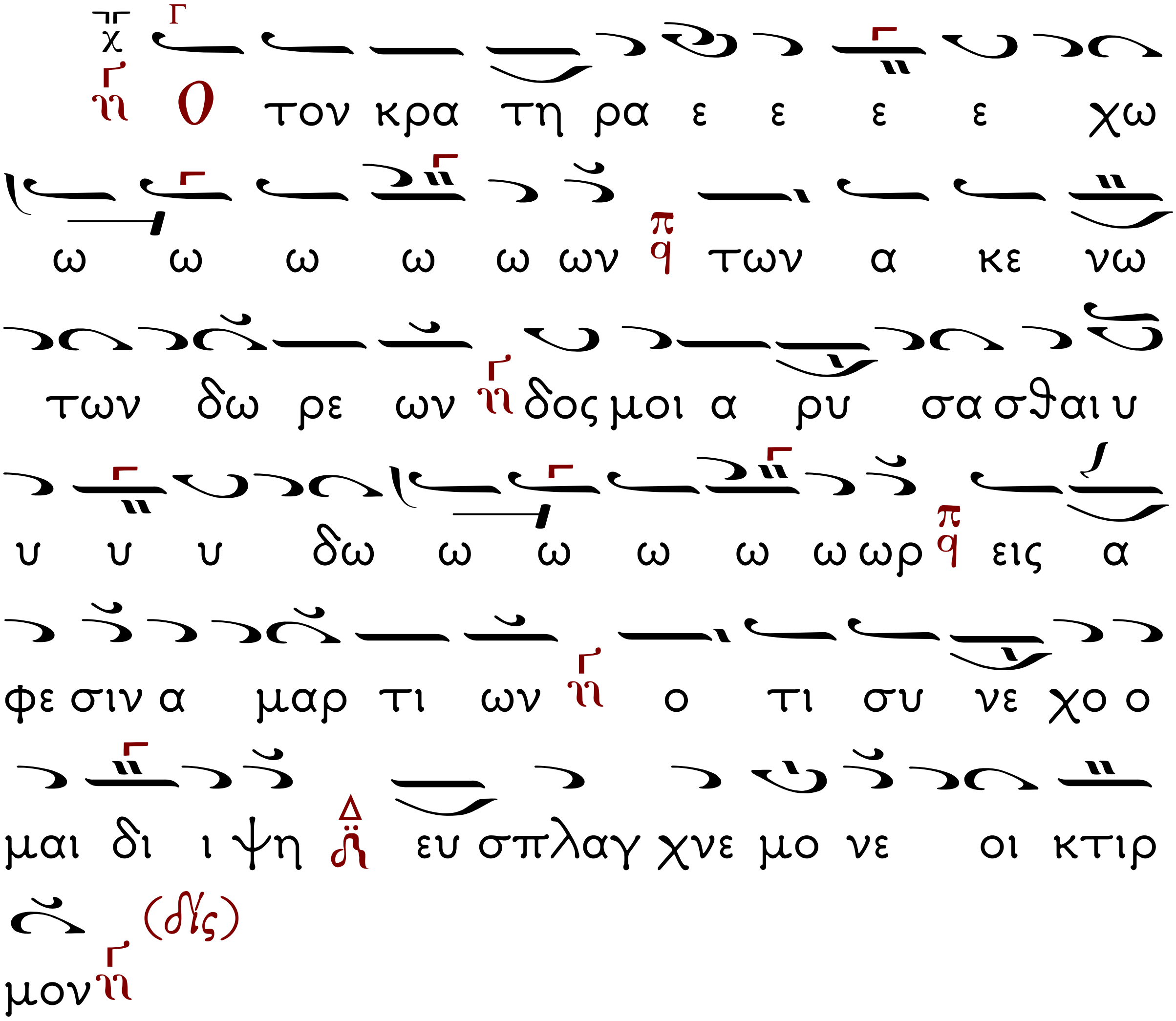

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ, εὔσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον. (δίς)

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος Πα

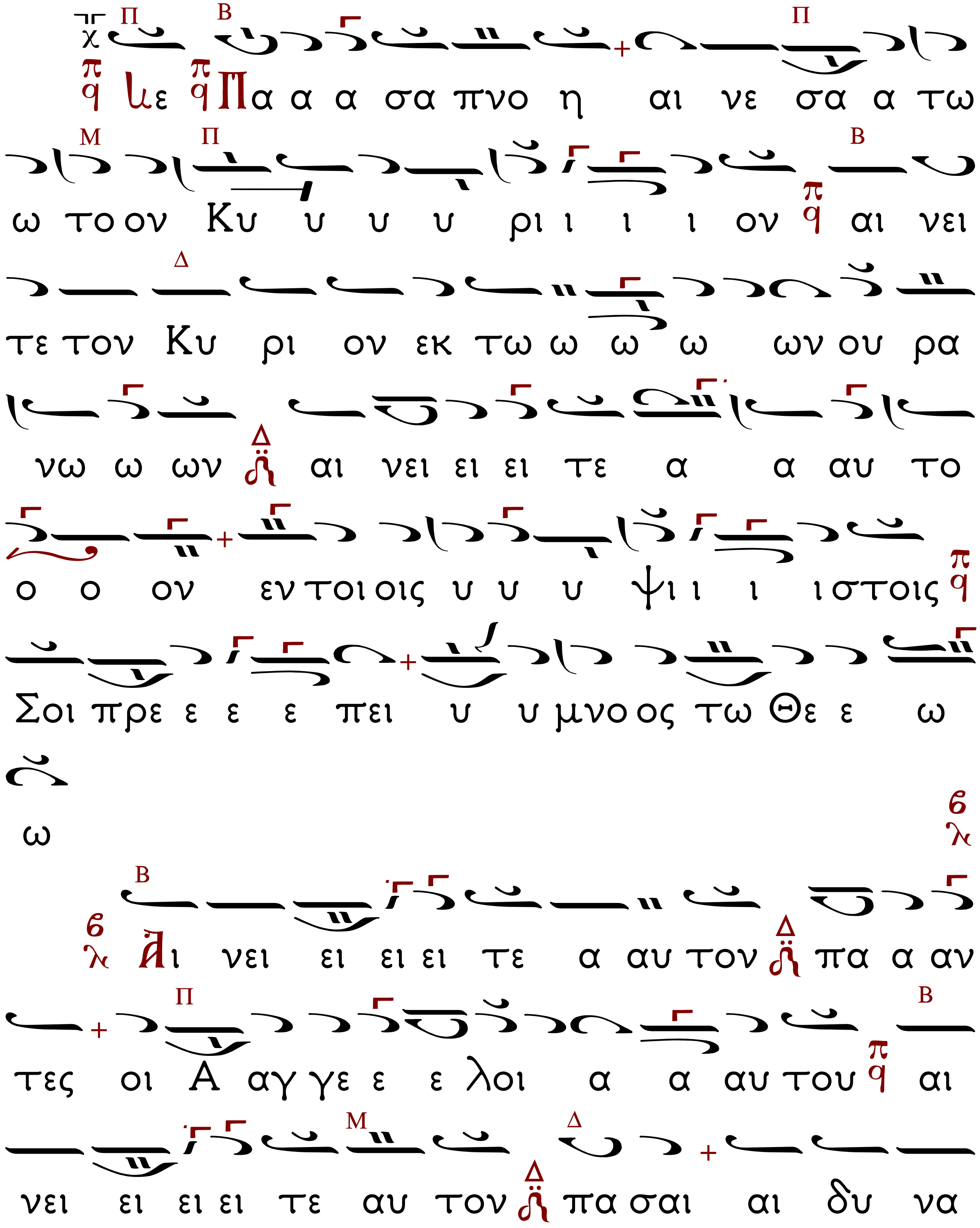

α α μεις α α αυ του Σοι πρε ε ε ε πει

υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Αἴνων.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἦχος πλ. δ'

Στιχ. Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀΐδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Η σο φι α και δυ να μις του Πα τρος το α παυ γα σμα Λο γος ο α ι ι δι ος και Υι ος του Θε ου εν ι ε ρω πα ρε γε νε το σαρ κι και ε δι δα σκεν Ι ου δαι ων τους λα ους τους δει νου ους και α γνω μονας και ε θαυ μα ζον της σο φι ι ας τον πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ μα τα γι νω σκει παρ ου δε νος μη με μα θη κως

Στιχ. Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω

και κι θα ρα

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀΐδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ᾽ οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Η σο φι α και δυ να μις του Πα τρος

το α παυ γα σμα Λο γος ο α ι ι δι ος

και Υι ος του Θε ου εν ι ε ρω πα ρε γε

νε το σαρ κι και ε δι δα σκεν Ι ου

δαι ων τους λα ους τους δει νου ους και α

γνω μο νας και ε θαυ μα ζον της σο φι ι

ας τον πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ

μα τα γι νω σκει Δ παρ ου δε νος μη με μα θη

κως

Στιχ. Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω

και χο ρω αι νει τε αυ το ον εν χορ δαι

αις και ορ γα νω

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου, τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Γραμ μα τεις ε πε στο μι ζεν Ι ου

δαι ους δι η λεγ χεν ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι

ος εκ βο ων αυ τοις μη την κατ ο ψιν πα ρα

νο μοι ως α α δι κοι κρι νε τε εν Σαβ

βα τω γαρ ε γω τον Πα ρα α λυ τον η

γει ρα ο θεν Κυ ρι ος του Σαβ βα α του

υ παρ χω και του νο μου τι ζη τει τε

με φο νευ σαι τον τους θα νο ον τας ε γει ραν

τα

Σπχ. Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα

α τω τον Κυ ριον

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον, τὸν Ἡσαΐαν

δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν, Ἱερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

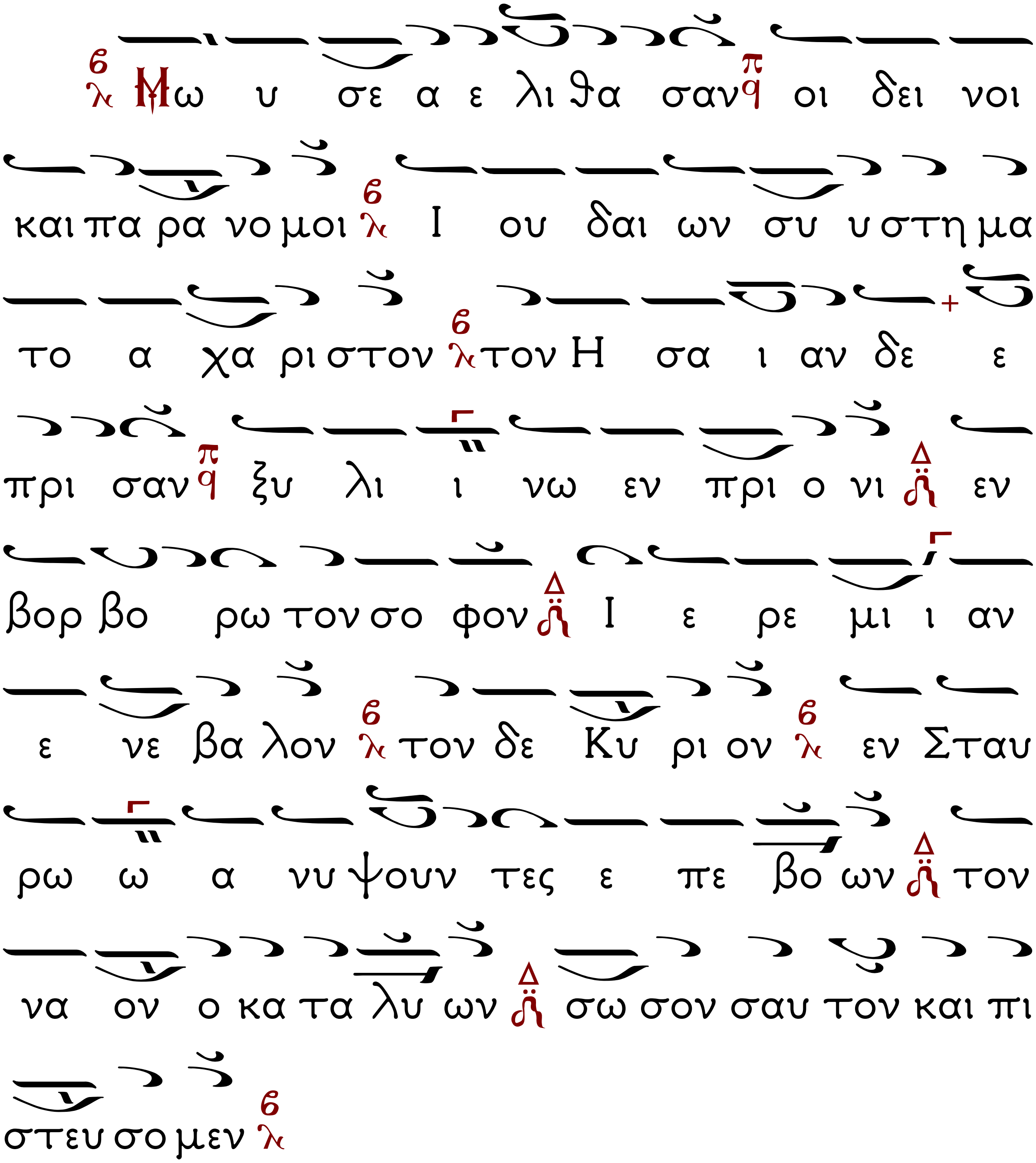

Ἦχος πλ. α΄ Πα.

Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
α α α τι

Και νυ υ υ υν και αι α α α ει και
εις τους αι ω νας των αι ω νω ων α α
α α α μην

Φω τι σθεν τες α δε ελ φοι οι τη Α να
στα α σει του ου Σω ω τη η η ρο ος Χρι ι
ι στου και αι φθα α σα αν τες το ο με σον της
ε ορ τη η η ης της δε σπο ο ο ο

τι ι ι ι κης γνη σι ως φυ λα ξω ω με εν

τας ε ε ε εν το λα α α ας του ου

Θε ε ε ου ι να α ξι οι γε νω με ε

θα α και την Α να α α λη η ψιν ε ε ε

ορ τα α α α σαι και της πα ρου σι ι ι

ι ι ας τυ υ χειν *ὁ β΄ χορός.* του ου α γι

ου ου Πνευ μα α το ος

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἦχος λ Γ τος

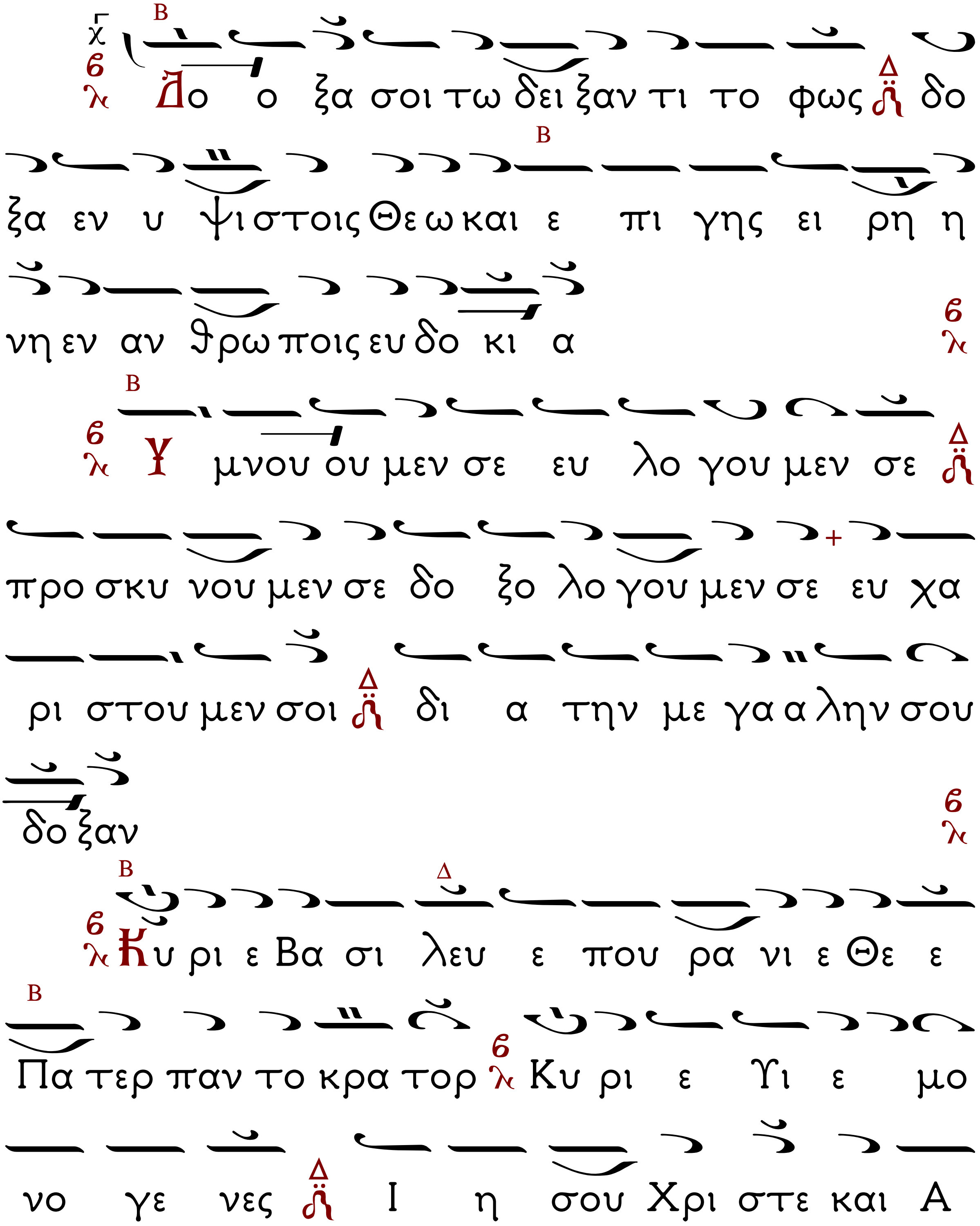

γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε
ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α
μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η
μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο
κα θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει
μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τα σου (τρίς)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

(τρίς)

μας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἅ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Ἀσματικόν.

Ἅ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος

Ἅ α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος

Ἅ α γι ι ος Α α θα α α α να

α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α α α

ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

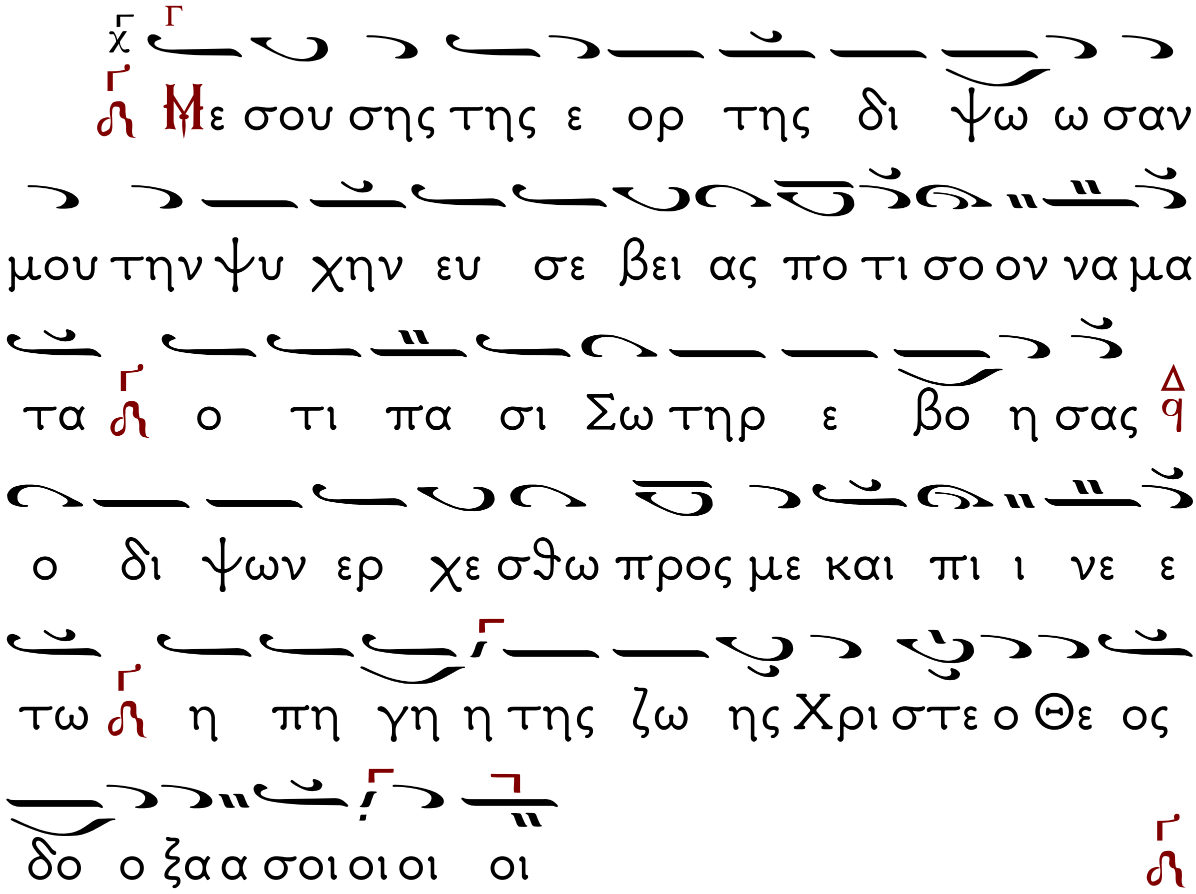

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχήν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἦχος πλ. α' Πα

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ος (Ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δίς ὑπὸ τῶν χορῶν.)

Τὸ τρίτον.

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ

νε κρω ω ων θα να α τω θα α να α το

ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις

εν τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο οο ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. α΄ Νη

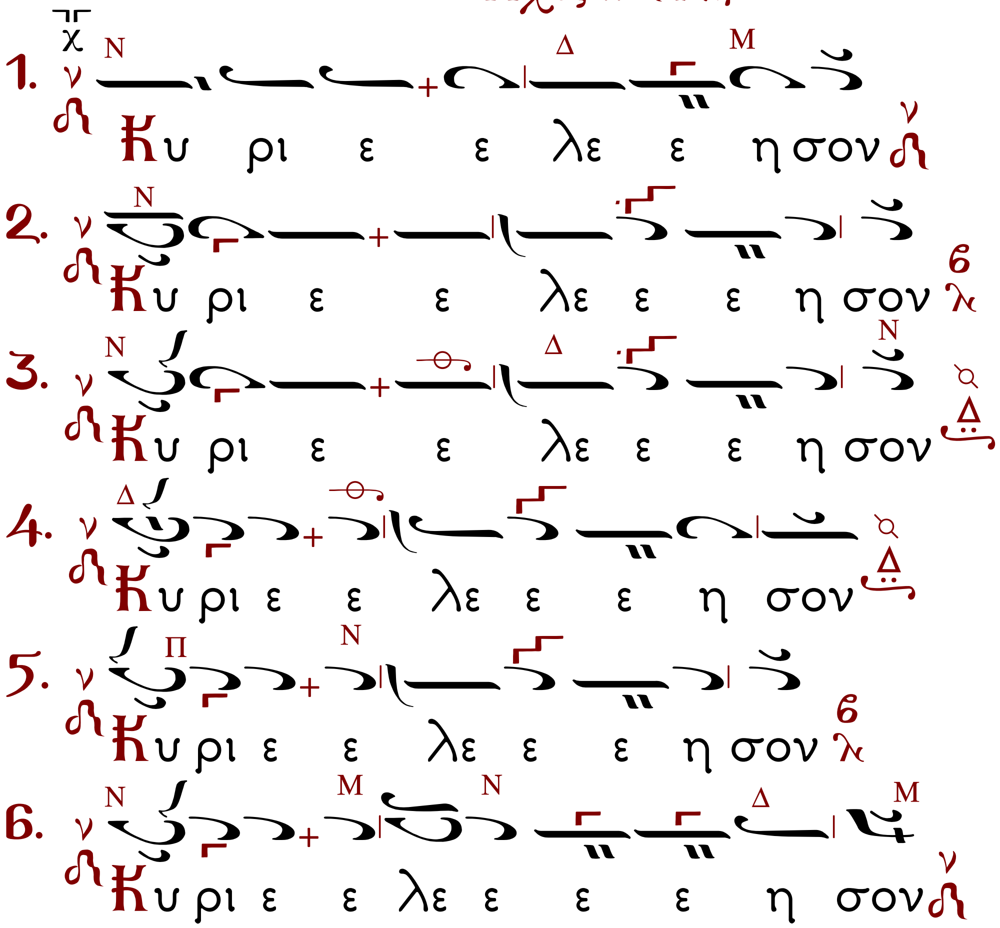

ΕΤΕΡΑ.

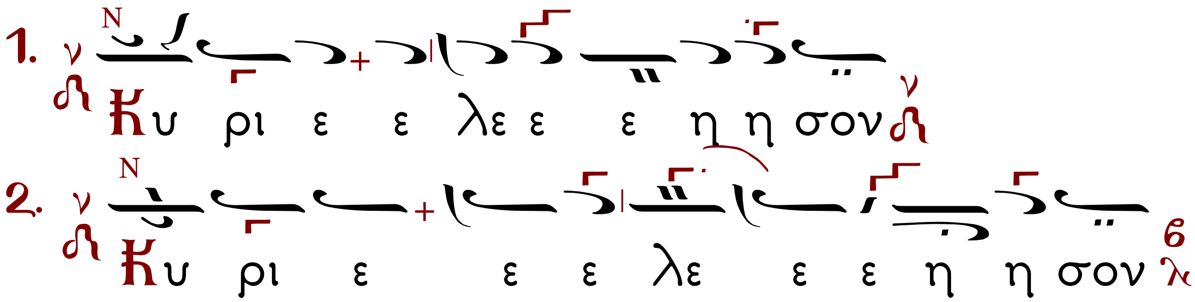

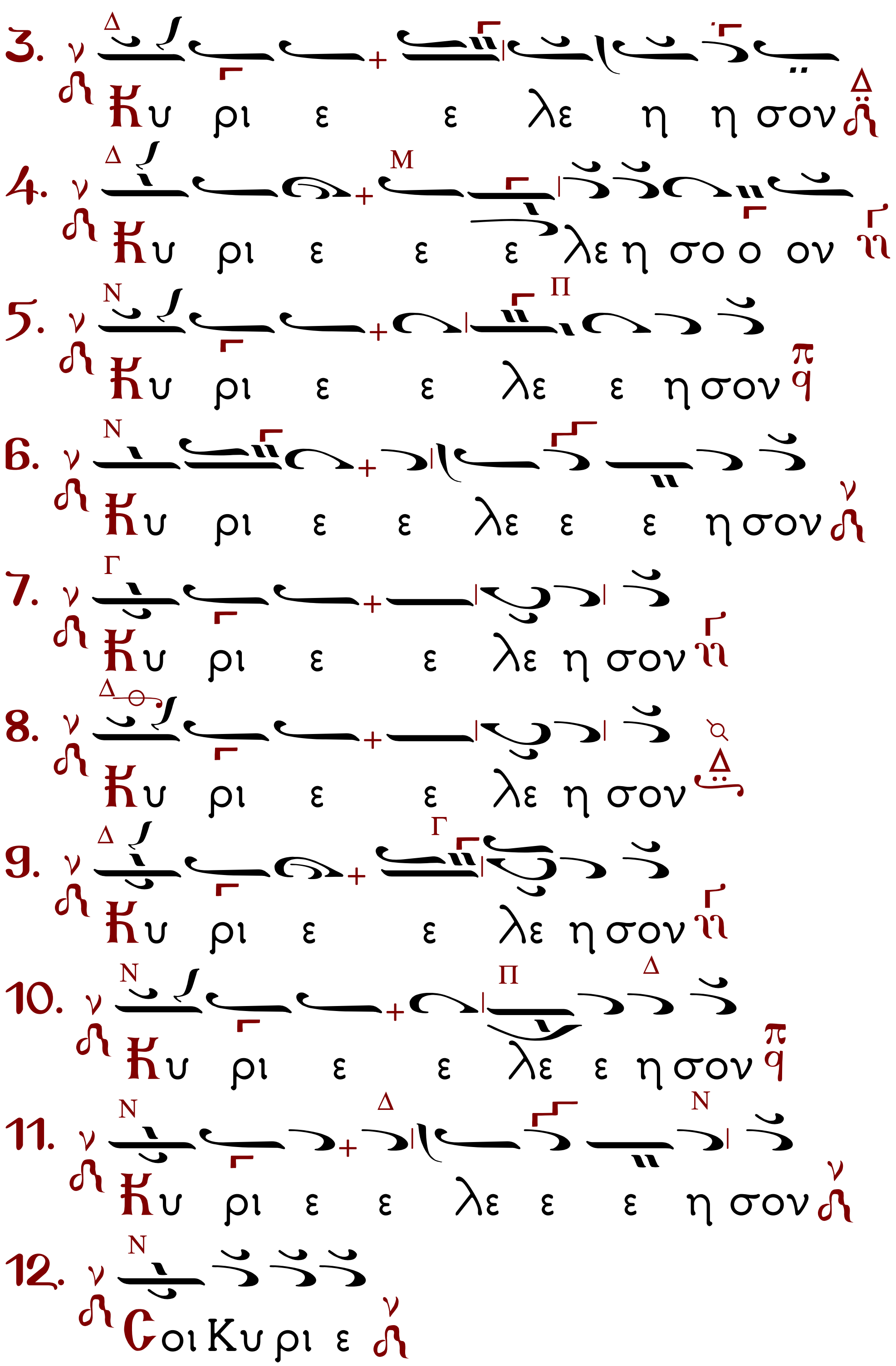
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

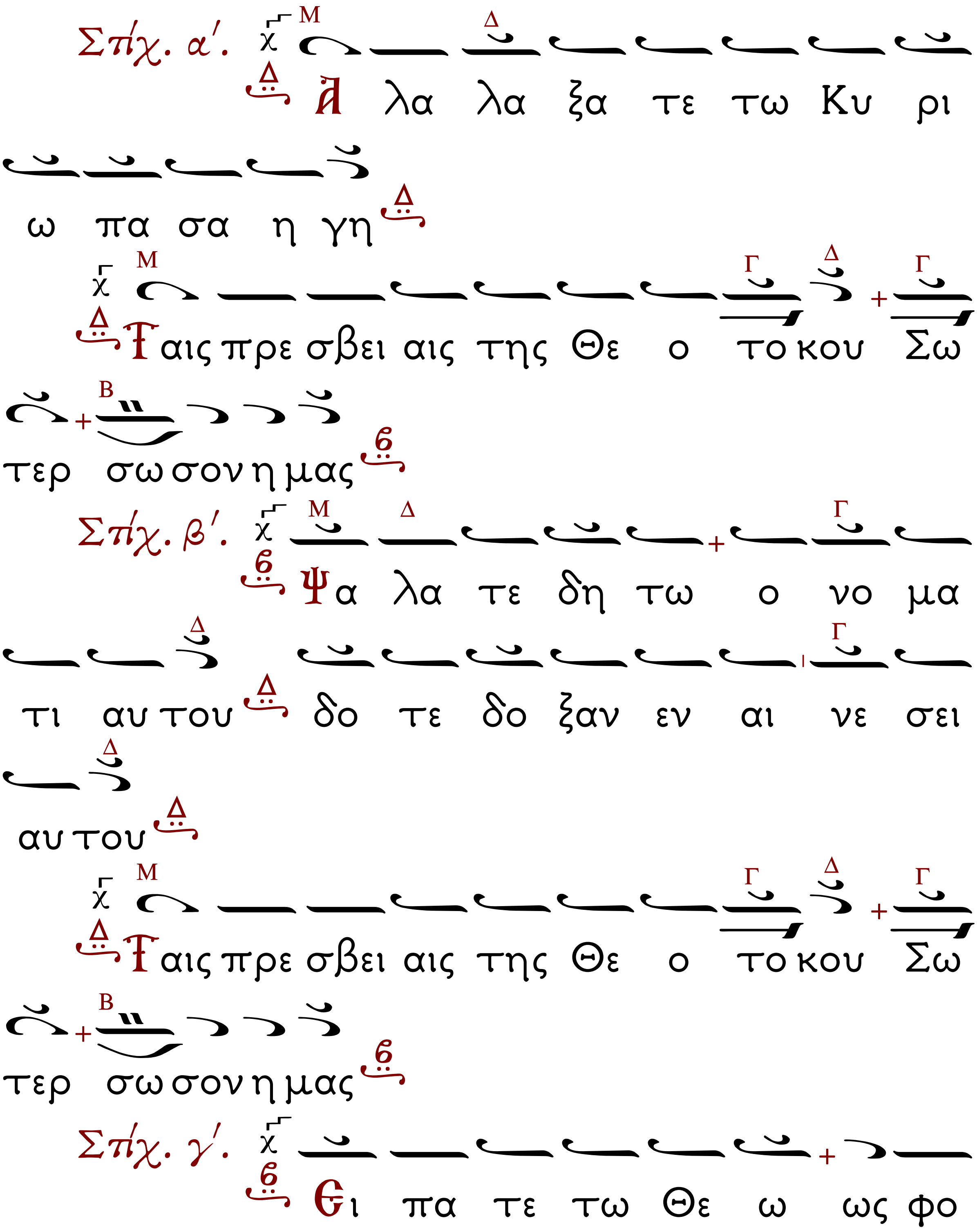

βε ρα τα ερ γα σου Εν τω πλη θει της
δυ να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι
σου

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Στίχ. δ'. Πα σα η γη προ σκυ νη σα
τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα
τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι
στε

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

Στίχ. α'. Ο Θε ος οι κτει ρη σαι η
μας και ευ λο γη σαι η μας ε πι φα
ναι το προ σω πον αυ του εφ η μας και
ε λε η σαι η μας

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Στίχ. β'. Του γνω ναι εν τη γη την ο
δον σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι
ον σου

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Στίχ. γ'. Ε ξο μο λο γη σα σθω σαν
σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Στίχ. δ'. Ευ λο γη σαι η μας ο Θε ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα πε ρα τα της γης

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι ω νας των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων

και κα τα δε ξα με νος δι α την η με

τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι

εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει

παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε εν

αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να α τω θα να τον πα τη σας ει

εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο

ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω

Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος Πα

Στίχ. α΄. Ἀ να στη τω ο Θε ος και
δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ
του και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ
του οι μι σουν ταις αυ τον
Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄.
Ου τως α πω λουν ται οι α μαρ
τω λοι α πο προ σω που του Θε ου και
οι δι και οι ευ φραν θη τω σαν

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι

Ἐν Ἐκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε
τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ
Σω ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να
στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου
ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Εἰς Ἦχον πλ. δ΄ Γα

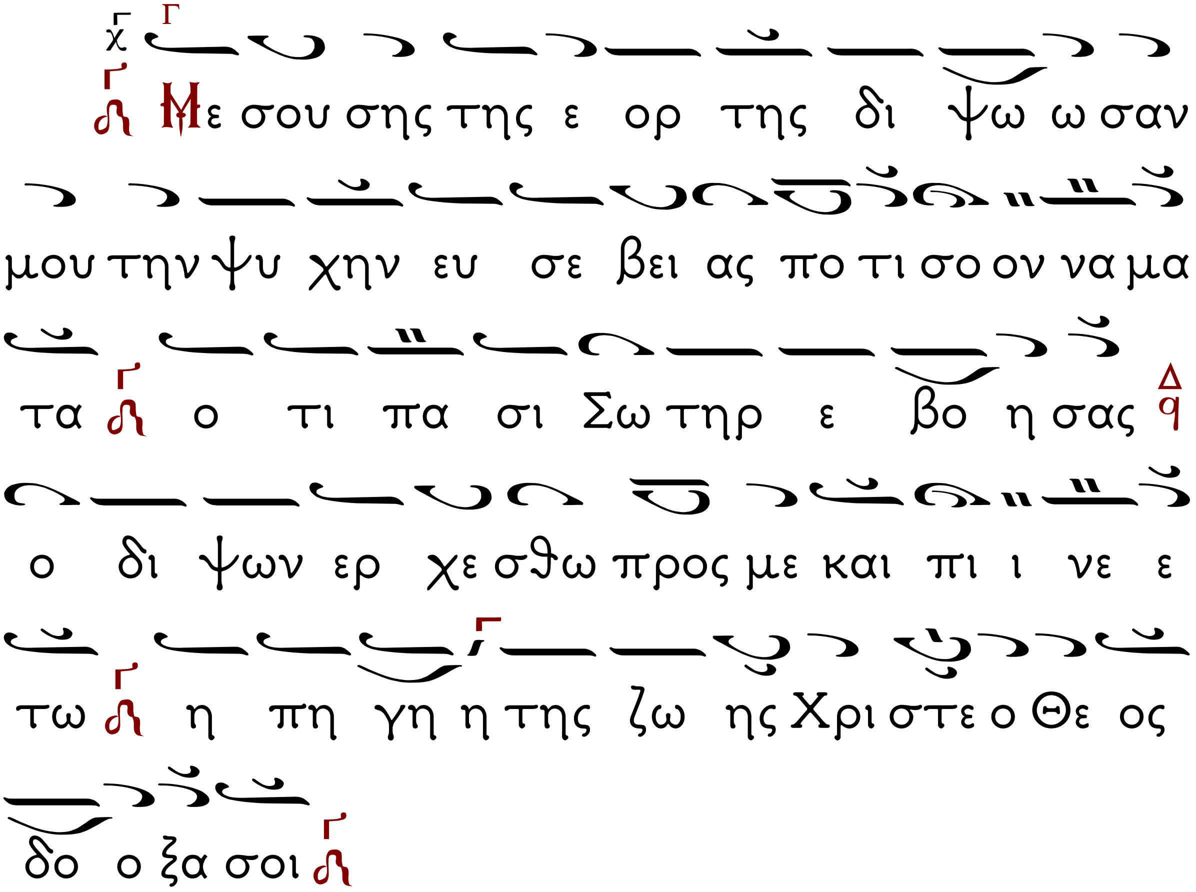

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

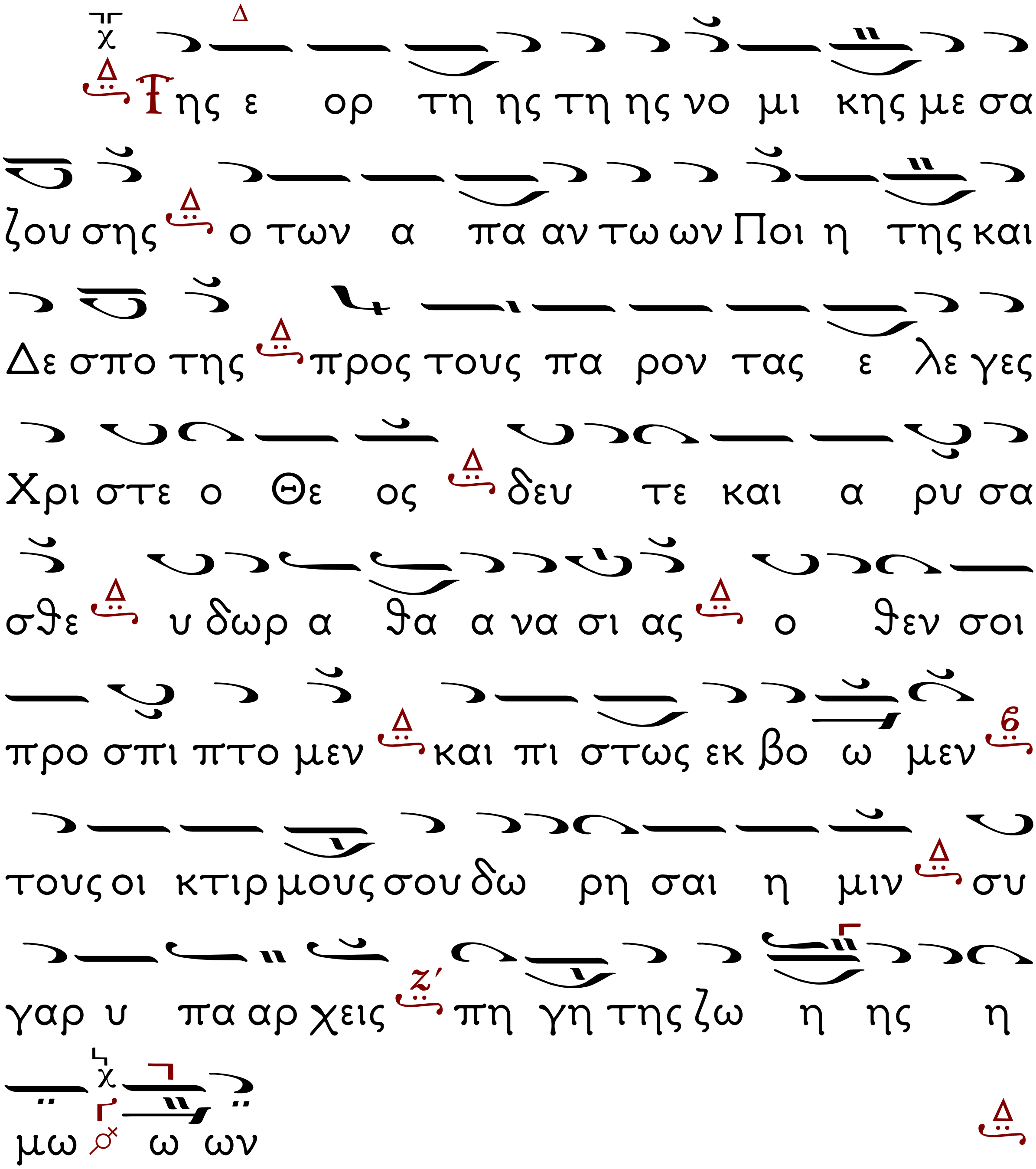

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Προκείμενον. Ἦχος α΄.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ᾿ ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεύς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει. Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ ἥλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς

τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κράζοντες καὶ λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα. (γ´) Ἦχος πλ. δ´

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»,
Ὁ Εἱρμὸς τῆς Θ΄ Ὠδῆς τῆς Ἑορτῆς,
εἰς μέλος Πέτρου Πρωτοψάλτου, τοῦ Βυζαντίου (+1808).

Ἦχος πλ. δ΄ Νη.

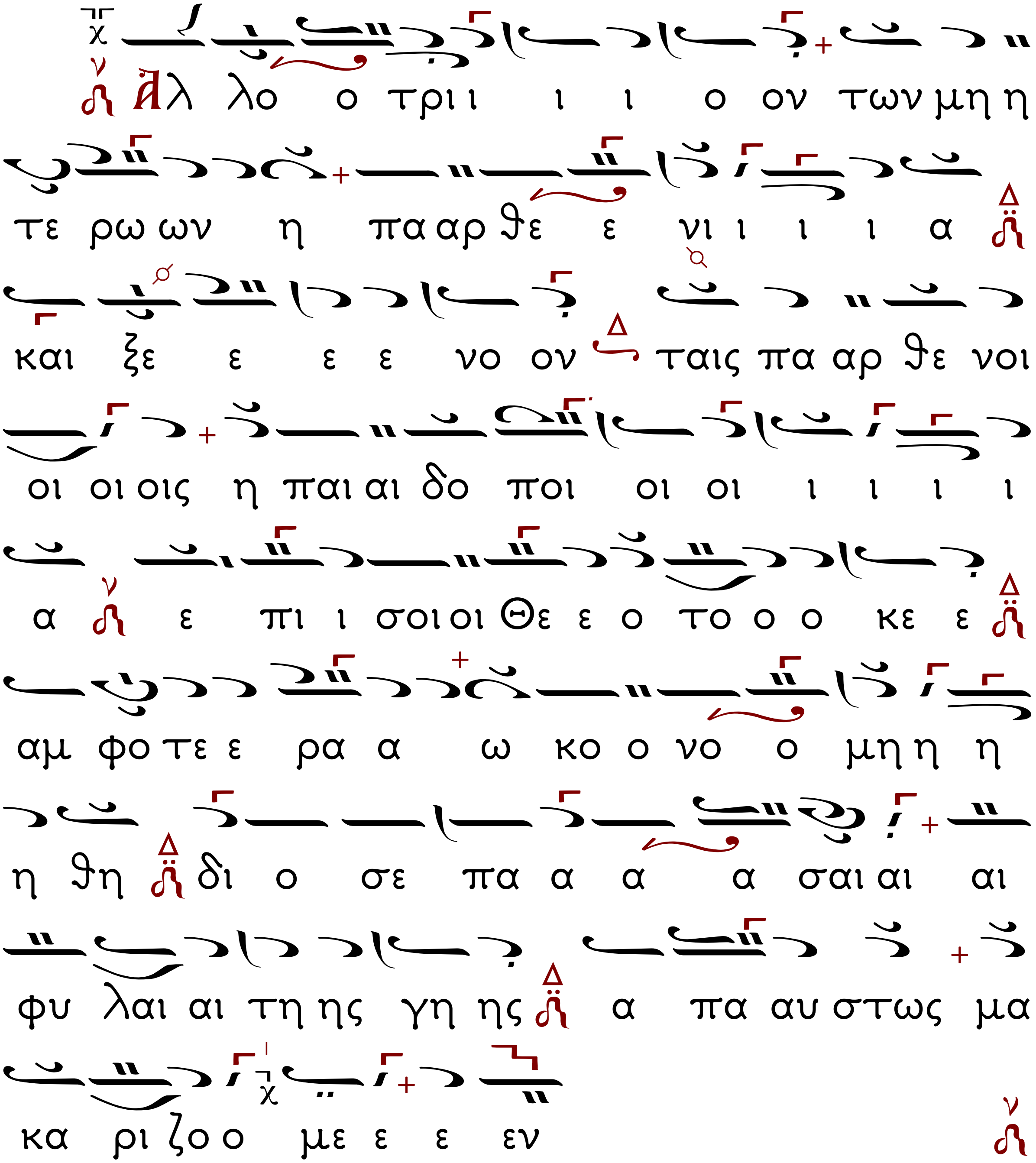

Ὁ αὐτὸς Εἱρμὸς, εἰς μέλος
Γεωργίου Χουρμουζίου,
Χαρτοφύλακος τῆς Μ. τ. Χ. Ε.(+1840).

Ἦχος πλ. δ' Νη.

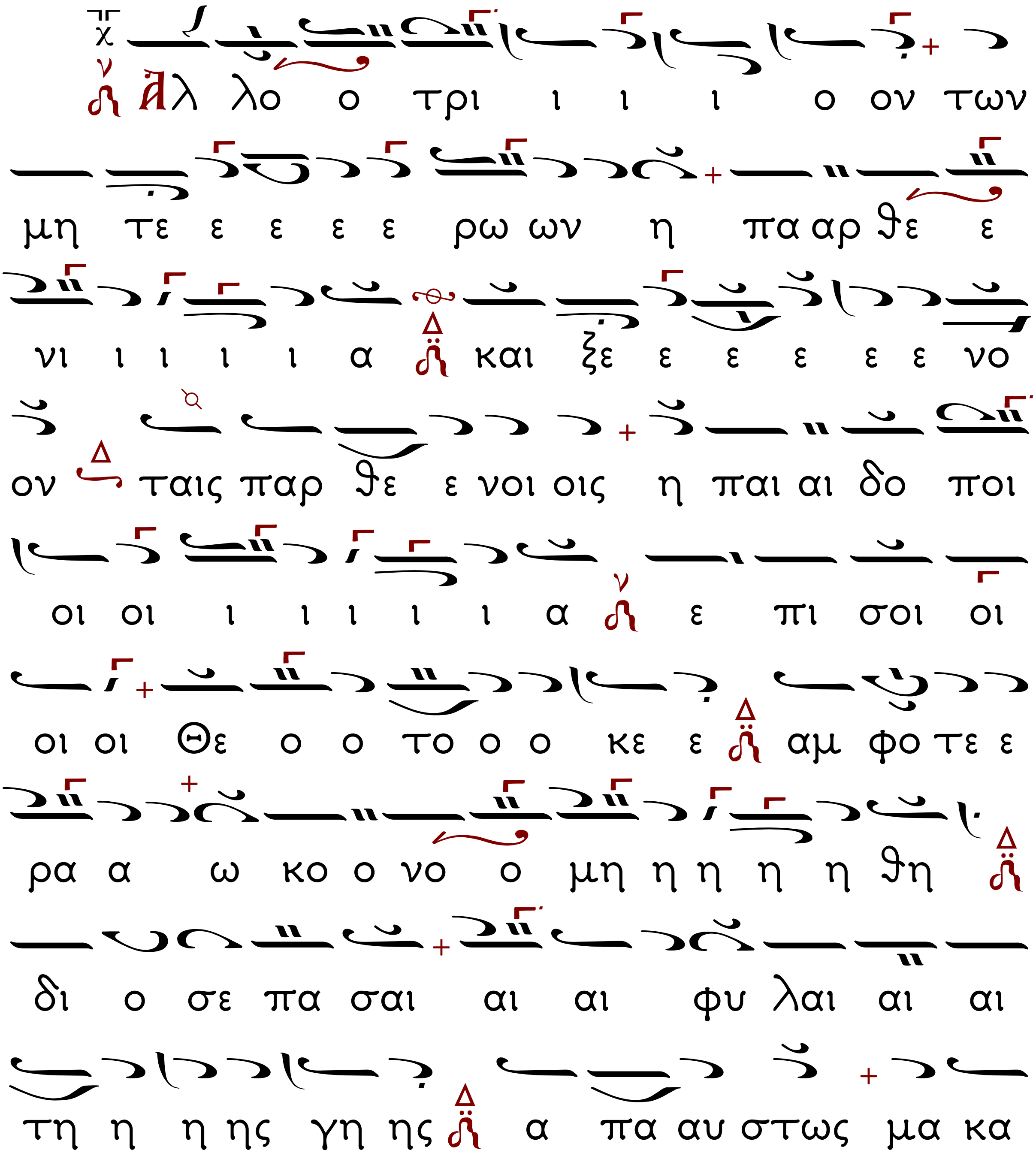

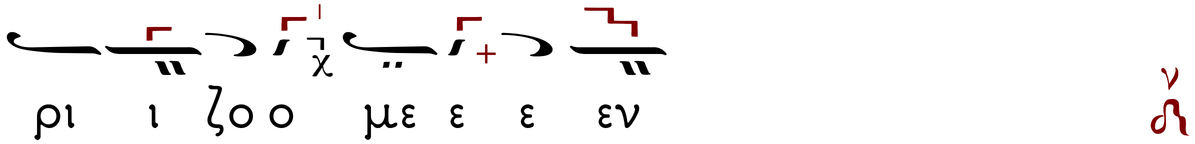
ρι ι ζο ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Συντμηθὲν ὑπὸ Χαραλάμπους Τσερκέζη.

Ἦχος Δι.

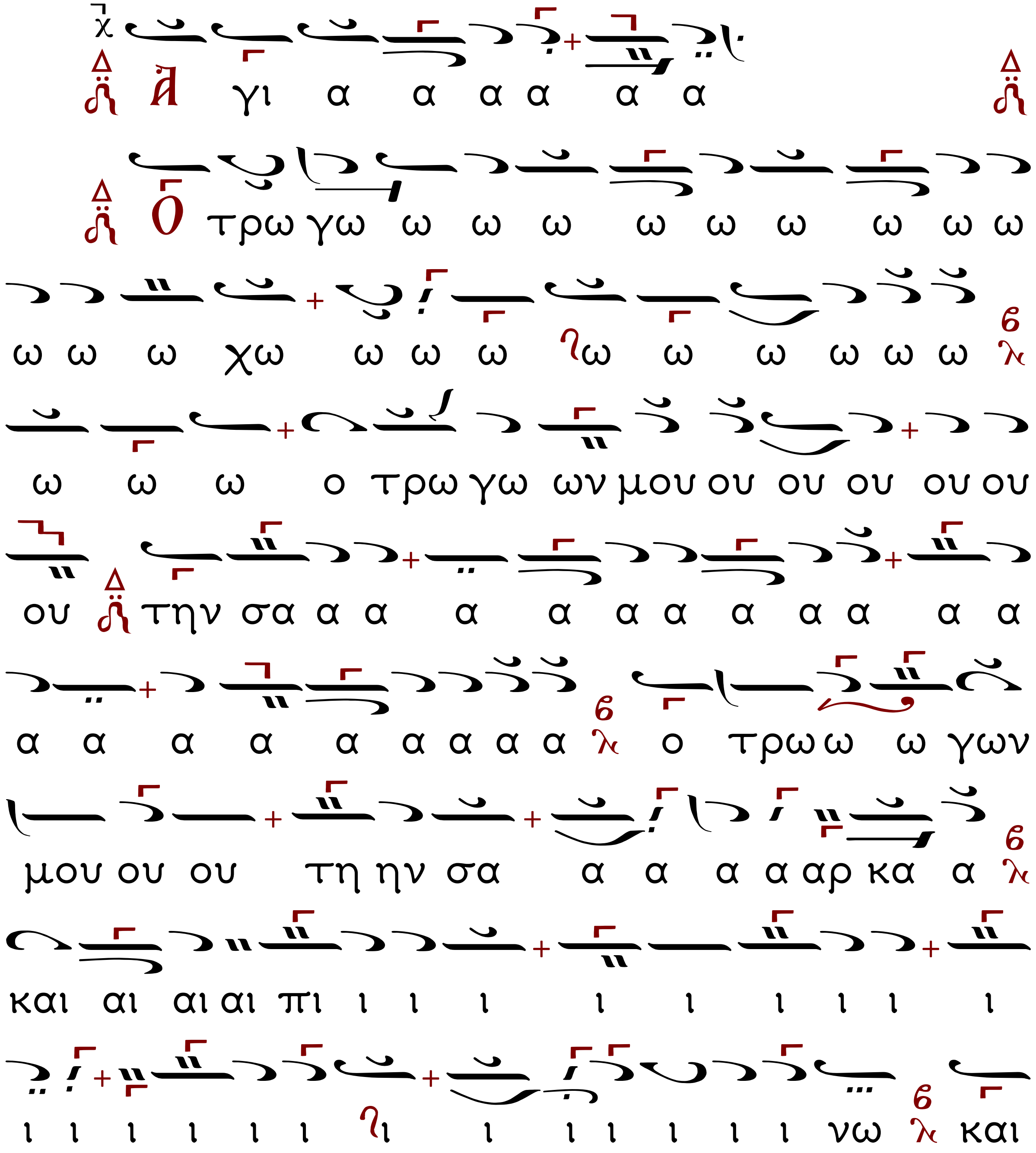

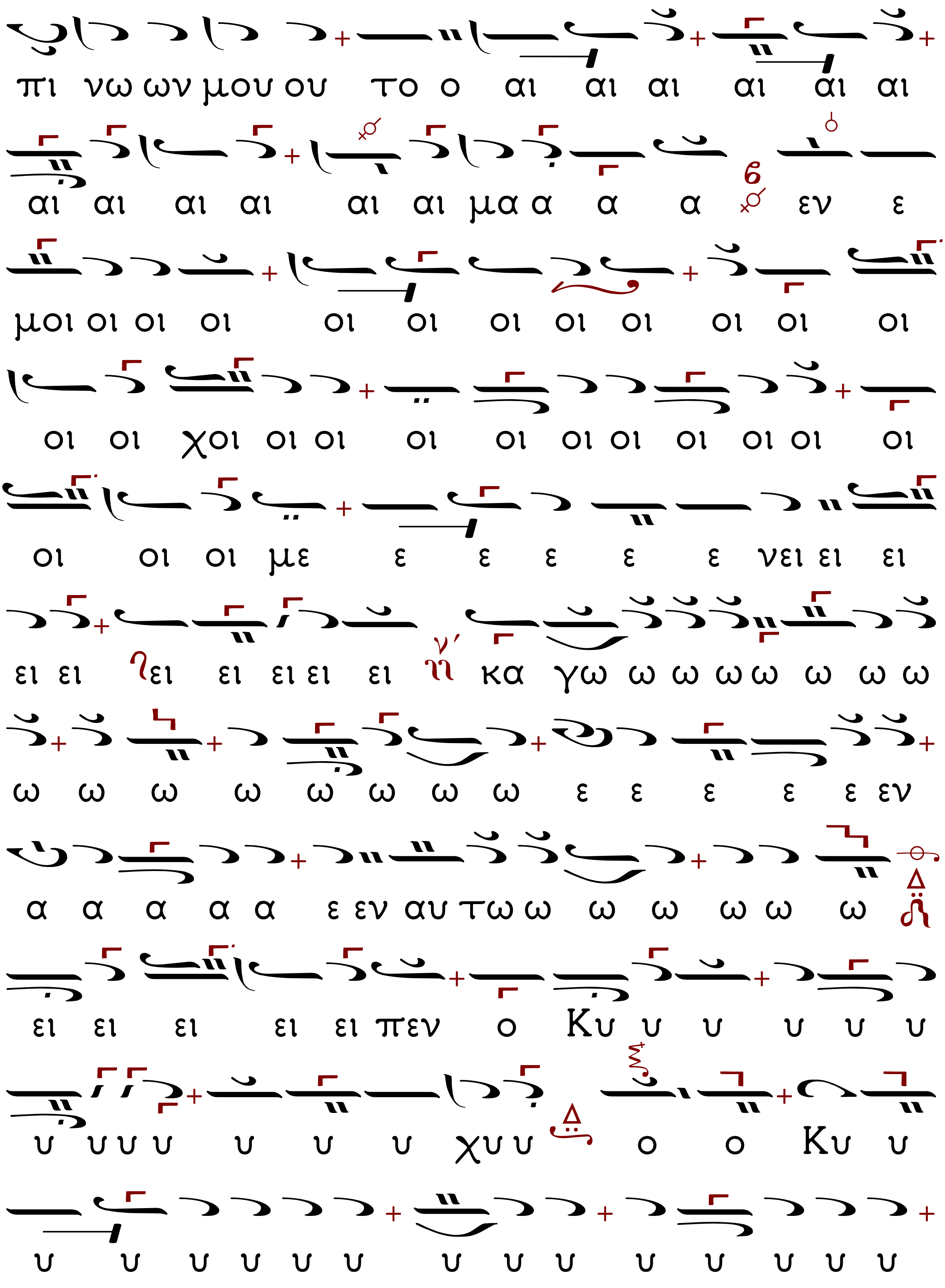
πι νω ων μου ου το ο αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι μα α α α εν ε
μοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι χοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι με ε ε ε ε ε νει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει κα γω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε εν
α α α α α ε εν αυ τω ω ω ω ω ω ω
ει ει ει ει ει πεν ο Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ χυ υ ο ο Κυ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

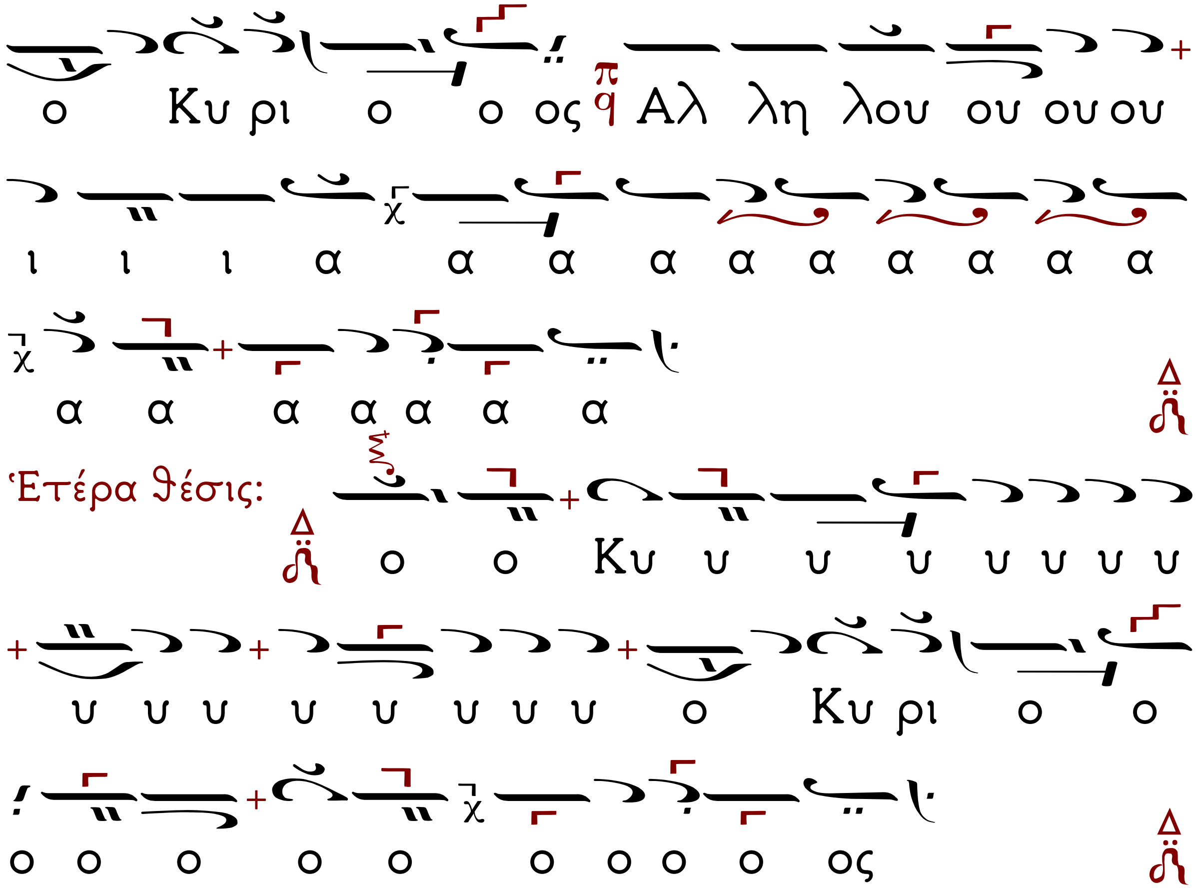

Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται
τὸ Χριστὸς ἀνέστη.

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἦχος Πα

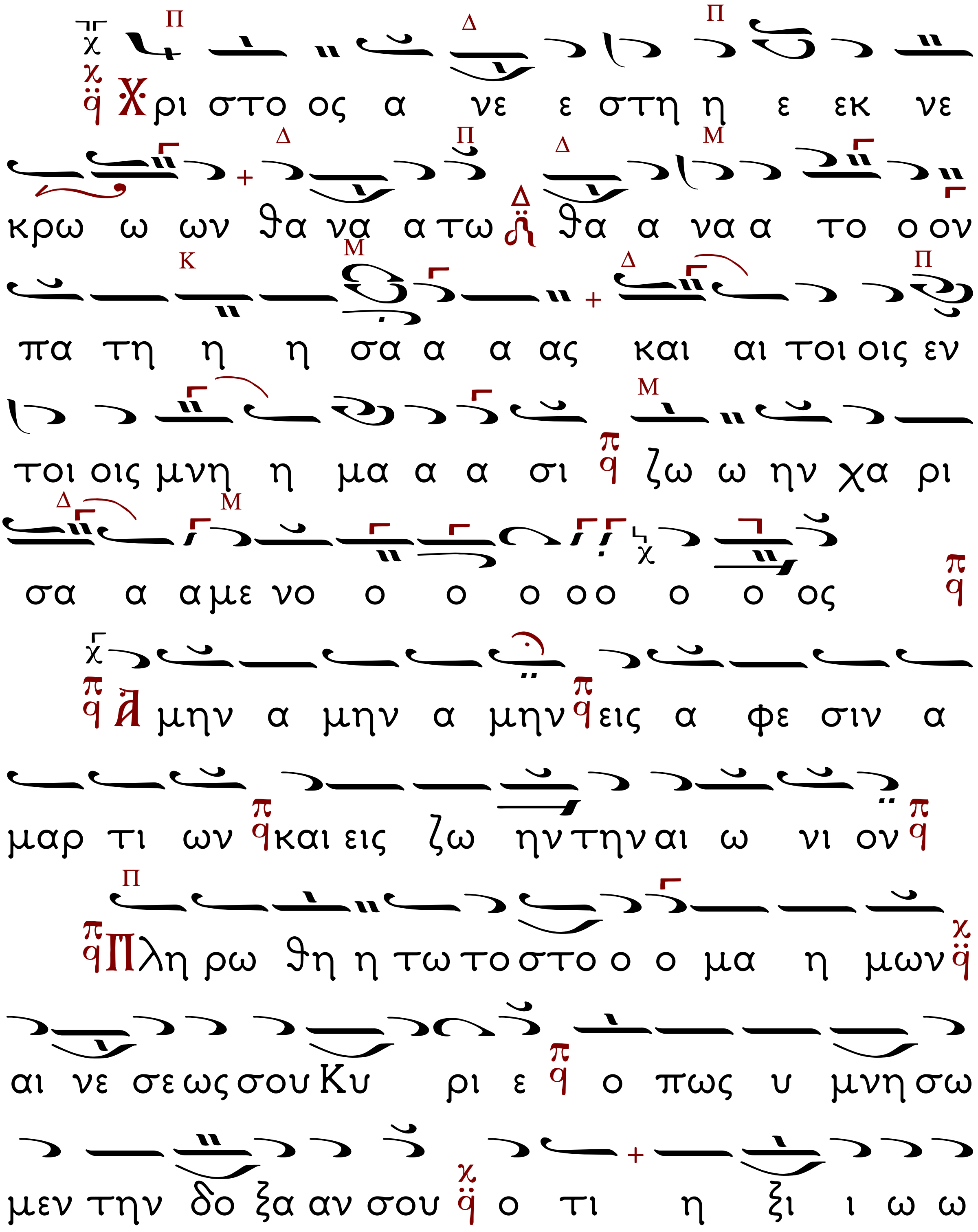

σας η η μας των Α γι ων σου με τα σχειν

μυ υ στη η η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον η

μα ας εν τω σω α γι α σμω ο λην

την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο συ υ

νη η ην σου ου ου ου Αλ λη λου ι α α α

α α α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Α α μην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.